

Advent, čas príprav na Vianoce a čas kapustníc

Klub dôchodcov sa stretol v sobotu 13.12.2025 na spoločnom posedení v kultúrnom dome s krásnou pripomienkou toho, že najväčšie bohatstvo sa neskrýva v darčkoch, ale spomienkach a chvíľach, ktoré môžeme zdieľať spolu.

Vianočnú báseň predniesla Kvetka Staroňová, napísala ju naša členka Katka Staroňová, a ktorá nás v predstavách preniesla do vianočných čias nášho detstva. Slovom sa prihovarila Magdaléna Iľanovská. Vyslovila pranie, aby všetci tú teplú miskú pripravenej kapustnice vnímali ako príležitosť zastaviť sa, oddýchnuť si a užít si spoločnosť dobrých ľudí.

Kultúrny program pripravila tanečná skupina SENIORKA pod vedením Elenky Chovanovej dvomi krásnymi choreografiami (slovom sa to ani nedá opísať). Vyvrcholením bola prinesená Betlehemská hviezda, pod ktorou zaznel vianočný vinš v podaní Duška Migaľu.

Sviatočnú atmosféru umocnili aj krásne slová Elenky Chovanovej.

Osemdesiatim seniorom predniesol pekný prípitok pán starosta obce Vladimír Mlynček, k nadchádzajúcim vianočným sviatkom poprial veľa zdravia a rodinnej pohody.

Výbornú kapustnicu navarili členky klubu, za čo im od všetkých patrí pochvala a poďakovanie. Ako darček všetci prítomní obdržali vianočné obľátky, tie s láskou napiekli členky klubu.

Posedenie splnilo všetky atribúty pre zachovanie priateľstiev a spolupatričnosti.
Magdaléna Iľanovská

Fenomén na oblohe

Kto v noci z pondelka 19. januára 2026 na utorok nespál, pozeral k horám a mal po ruke fotoaparát, mohol zaznamenať výnimočný pohľad na nočnú oblohu, ktorú ozdobila úchvatná polárna žiara. Vzácny prírodný úkaz nad Závažnou Porubou sme zachytili kvalitným objektívom. -r-

Tri oriešky pre Popolušku v Závažnej Porube.

Námet, scenár a réžia
Monika Štrkolcová

Tretia adventná nedeľa v Závažnej Porube patrila oslovujúcemu scenáru, ktorý pripravili žiaci Základnej školy Milana Rúfusa pod vedením svojich učiteľov. Zúčastnené publikum príjemne prekvapila dramatizácia známej filmovej rozprávky Tri oriešky pre Popolušku, ktorá už dlhé roky neodmysliteľne patrí k vianočnému času.

Presvedčivé herecké výkony mladých hercov, pôsobivé kostýmy, hudba a starostlivo nacvičené tanečné choreografie vytvorili sviatočnú atmosféru a zanechali v divákoch silný umelecký dojem. Program uviedol pán farár Vladimír Pavlík, ktorý vo svojom príhovore pripomenul pravé poslanstvo Vianoc – Božiu milosť, pokoj a nádej.

Na záver riaditeľka školy Monika Štrkolcová a zároveň autorka vydareného vianočného koncertu poďakovala účinkujúcim i pedagógom. Prítomným zaželala pokojné vianočné sviatky naplnené radosťou a rozprávkami.

-dm-

Poludnica v DSS sprítomnila dávne zvyky

Odmenou sa stala radosť v duši a vrúcne poďakovania klientov

Folklorná skupina Poludnica zavítala 15. decembra 2025 do Domova sociálnych služieb, kde uviedla pásmo s názvom Od Ondreja do Vianoc. Svojím vystúpením sprítomnila krásu dávnych porubských zvykov v predvianočnom čase. Klientom priniesla potešenie a povzbudenie.

Poludnica účinkovala tam, kde je láska, pozornosť a ľudská blízkosť vari najpotrebnejšia. Piesne, vinše a scény obyčají sa dotýkali srdc klientov. Nejedna slza dojatia sa zaleskla v očiach účinkujúcich i počúvajúcich a nik sa za ňu nehanbil. Odmenou bolo úprimné prijatie, vrúcne poďakovania a radosť, ktorú si klienti odniesli so sebou.

Poludnica tak v adventom čase do zariadenia pre seniorov priniesla kus dobra, tepla, lásky a sviatočnej atmosféry.

-dm- foto: Z a R. Macko.

Poludnica na Luciu účinkovala na Zivke

Opäť sa stretli Česi a Slováci

Pri sviatku Lucie usporiadal „Český spolek Liptov“ spoločenské stretnutie svojich členov, ktoré svojím vystúpením obohatila folklorná skupina Poludnica zo Závažnej Poruby.

Poludnica uviedla pásmo piesní, zvykov a obyčají od Ondreja do Vianoc, čím priblížila prítomným bohatstvo adventného a vianočného obdobia v našom regióne. Slovom sprevádzala Elena Chovanová. Program zaujal nielen tematickým

spracovaním, ale aj citlivým folklórnym prejavom, spevom a autentickou atmosférou.

Diváci prijali vystúpenie s veľkým uznaním a jednotlivé vstupy odmeňovali srdečným potleskom. Záverečnú pieseň Tichá noc spievalo s účinkujúcimi aj prítomné publikum. Spoločné prežívanie tradícií umocnilo priateľskú atmosféru tohto milého stretnutia.

FSK Poludnica aj tentoraz zanechala hlboký dojem a dôstojne reprezentovala našu obec, pričom potvrdila, že folklór je živým mostom medzi generáciami i národmi.

-dm-, foto: Zuzka Macková ml.

Vzácný dar pre Dom Milana Rúfusa

Na Luciu, 13. decembra 2025, v sobotu podvečer, zavítal do Domu Milana Rúfusa výtvarník a vysokoškolský pedagóg **PaedDr. Jaroslav Uhel, ArtD.** so svojou rodinou a priateľmi. Pre návštevníkov si pripravil pôsobivú prezentáciu svojich ilustrácií a kresieb.

V úvode sa predstavil a priblížil aj svoje osobné väzby na Závažnú Porubu – jeho starí rodičia bývali neďaleko Rúfusovcov. Ako sám povedal, cieľom jeho návštevy bolo symbolicky splatiť „dlh“ obci, z ktorej pochádzajú aj jeho korene, podobne ako korene básnika Milana Rúfusa.

Súčasťou programu bol krátky dokument (ne)Celebrity – Jaroslav Uhel, po ktorom nasledovala prezentácia ilustrácií vytvorených pre knihy vydavateľstva Transciscus, časopisy i výstavy. Rozprávanie o vzniku jednotlivých diel, o inšpiráciách a tvorivých impulzoch bolo pútavé a osobné.

Osobitnú pozornosť vzbudil EX LIBRIS pre Milana Rúfusa s motívom žltohlavu európskeho – kvetu, ktorý básnik obdivoval od detstva. Vyvrcholením večera bol dar pre Dom Milana Rúfusa – obraz „Mrežovník“, ktorý zaujme čestné miesto v básnikovej obývačke vedľa diela Lubomíra Rapoša. Motív pripomína aj Rúfusu báseň Mamin mrežovník zo zbierky Ako stopy v snehu, v ktorej s vďačnosťou spomína na svoju mamu.

Milým obohatením programu bola

recitácia básne Myška zo zbierky Studnička v podaní Julky Barániovej.

Návštevníci si mohli zakúpiť knihy z vydavateľstva Transciscus ilustrované Jaroslavom Uhelom, mnohé aj s osobným venovaním. Knižnica Milana Rúfusa sa zároveň rozšírila o päť vzácných titulov: Krvavé sonety, Dotyky lásky, Osamilosť, Svedectvá sviatočnej doby a Svedectvá pôstnej doby.

Podujatie pokračovalo prehliadkou Domu Milana Rúfusa a priateľským pohostením – štrúdlou pani Ruženky, adventným punčom i tradičným maminým mrežovníkom, ktorý s láskou pripravila Zuzka Hlavnová. Prijemnú atmosféru umocnila Pieseň o svieci v podaní Marcela Palondera. Hostia ešte dlho diskutovali s umelcom i medzi sebou.

Ďakujeme, pán profesor Jaroslav Uhel, za vzácný dar i duchovné obohatenie adventného času – v období, keď si pripomínáme narodenie básnika, ktorý nás azda zhora ticho pozoroval.

Dana Kulhavá,
foto: Zuzana Hlavnová

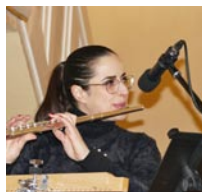
Adventný koncert pohladil dušu

Hudba je viac než všetka múdrosť sveta

• Muzikanti srdca

Štvrtá adventná nedeľa, 21. decembra 2025, sa v evanjelickom kostole v Závažnej Porube niesla v znamení ticha, pokoja a hlbokého vnútorného prežitia. Nádherné melódie v podaní hudobného zoskupenia Muzikanti srdca vytvorili výnimočný koncert, ktorý doslova pohladil dušu a naplnil srdcia prítomných radosťou, pokorou i očakávaním blížiacich sa Vianoc.

Harmónia spevu **Alemy Stoklasovej**, citlivý zvuk flauty v rukách **Gabriely Leštachovej Roškovej** a majstrovské klavírne sprievody **Metoda Rakára** sa

spojili do jedinečného umeleckého celku. Každý tón bol prežitý, každá melódia niesla v sebe emóciu, hĺbku a úprimnosť. Zazneli skladby adventné i vianočné, klasické aj súčasné, ľudové i populárne

– všetky spojené jedným menovateľom: láskavosťou a duchovnou silou hudby.

Vrcholom večera sa stal spoločný spev piesne Tichá noc, keď sa celý kostol zjednotil v jednom hlase a chvíľa sa premenila na tiché, no silné vyznanie viery, pokoja a nádeje.

Koncert uviedla domáca farárka Eva Germanová a slová úprimnej vďaky interpretom i publiku vyslovil Dušan Migaľa, ktorý poďakoval za výnimočný umelecký a hlboko emocionálny zážitok, na ktorý sa nezapúda.

-dm-

Dieťa narodilo sa nám

Na zem zostúpilo veľké svetlo

Štedrovečerné služby Božie v Evanjelickom kostole v Závažnej Porube priniesli veriacim radostnú zvesť narodenia Spasiteľa, ako ju podáva evanjelista Lukáš. Slávnostné zhromaždenie sa nieslo v duchu vďačnosti, pokoja a hlbokého prežívania vianočného posolstva.

Súčasťou bohoslužieb bolo aj vystúpenie mladších žiakov, ktorí chrámovému spoločenstvu ponúkli tematické verše a piesne o Vianociach. Ich vystúpenie obohatilo liturgiu a umocnilo sviatočnú atmosféru večera.

Chráam bol zaplnený do posledného miesta. Vládla v ňom pokojná, radostná atmosféra naplnená Božou láskou a nádejou, ktorú Vianoce prinášajú do života ľudí.

dm

Vianoce s gymnastikou 2025

Športový večierok potešil gymnastky, trénerky i divákov.

Vianočný večierok gymnastiek, ktorý sa uskutočnil v piatok 19. decembra 2025, priniesol radosť gymnastkám, trénerkám aj divákovi. V telocvični vládla príjemná sviatočná atmosféra, ktorú umocnili nápadité choreografie, krásne kostýmy a najmä presvedčivé výkony dievčat.

Bohatý program potešil početné publikum a zároveň navodil čaro blížiacich sa Vianoc. Záver patrilo spoločnej skladbe, po ktorej si všetci prítomní navzájom popriali pokojné a radostné sviatky a veľa zdravia do nového roka. O sladkú bodku sa postarala výborná torta, na ktorej si deti s chuťou pochutnali.

Podakovanie patrí všetkým gymnastkám za ich snahu a nadšenie, osobitne však trénerkám, ktoré s láskou, trpezlivosťou a obetavosťou vedú deti k športu v tejto obľúbenej voľnočasovej aktivite.

Iveta Beťková

Vianoce, Vianoce prišli k nám

Biele nie, ale krásne

Hoci romantika bielych Vianoc si v tomto roku dala pauzu a sneh pripomínal len vysvietený snehuliak, sviatočný pokoj, ticho a teplo domova zavládli aj v Závažnej Porube. Vo večerných hodinách sa ulicami obce prechádzali rodiny s deťmi, zastavovali sa pri domoch ozdobených svetelnými dekoráciami a vychutnávali si chvíle spoločnej blízkosti. Rozprávania s deťmi vytvárali atmosféru, ktorá hreje viac než sneh.

Darmo je, Vianoce nie sú len o snehu, no najviac o tom, čo nosíme v srdci. Sú silou, ktorá spája rodiny, prehĺbuje vzájomné porozumenie a pripomína hodnoty, na ktorých stojí náš život.

A práve v tom spočíva ich krása – tichá, pokorná a trvajúca. **-dm-**

Rozprávka ako realita života

Kde bolo, tam bolo...

Tradičnou a medzi divákmi obľúbenou súčasťou vianočného obdobia v Závažnej Porube sa už roky stávajú rozprávkové predstavenia v podaní divadla 3GD. Ani tento rok tomu nebolo inak. Diváci sa mohli tešiť na inscenáciu Nie je čert ako čert, ktorá opäť potvrdila, že rozprávka má v sebe silu osloviť všetky generácie.

Prepracovaná scénografia, prvotriedne herecké výkony, pôsobivé kostýmy, citlivo zvolená hudba i svetelný dizajn vytvorili harmonický celok, ktorý diváka vtiahol do deja od prvých chvíľ. Nešlo však o rozprávku určenú iba detskému publiku – bol to príbeh, ktorý prehovoril aj k dospelým.

Rozprávka pripomenula, že ani ten, kto sa vydá cestou zla, nemusí zostať navždy stratený. Po pochopení vlastných chýb a prijatí „výchovej lekcie“ má každý šancu na nápravu a nový začiatok. Práve toto nadčasové posolstvo dodalo predstaveniu hlbší rozmer.

Réžie sa ujala Lucia Bačíková, o svetlá a technické zabezpečenie sa postaral Vladimír Broska. Vianočná rozprávka tak opäť priniesla do Závažnej Poruby nielen úsmev a radosť, ale aj tiché zamyslenie nad tým, že dobro má v živote vždy svoje miesto.

Dušan Migala,

foto: Monika Štrkolcová

Klisko

Začiatkom roku 2026 dobrovoľníci Adam Niňaj, Richard Hladký a Tomáš Klocok vodou vystriekali celú plochu umelého ihriska, čím vytvorili klisko na korčuľovanie. Podakovanie im určite patrí!!!

Divadlo 3GD

Rok 2025 v znamení premiér, úspechov a osláv 120 rokov tradície divadla

Rok 2025 bol pre Divadlo 3GD mimoriadne bohatý. Ochotníci v ňom potvrdili, že divadlo má v našej obci pevné korene, tvorivého ducha i verné publikum. Počas roka uviedli štyri inscenácie, z toho tri v premiére a jednu symbolicky uzavreli derniérou. Spolu odohrali 19 predstavení doma i na zájazdoch a zároveň pripravili dôstojné oslavy 120. výročia založenia divadla v obci.

Štyri inscenácie, devätnásť predstavení

Diváci mohli v roku 2025 vidieť rozprávku aj komédiu. Rozprávku Dlhý, Široký a Bystrozraký uviedli osemkrát. V obciach Svätý Kríž, Vavrišovo, Východná, Liptovský Ján, Podtureň, Hriňová (v rámci Hriňovských dní divadla) a Lisková (na súťažnej prehliadke Zlatá priadka – Divadlo deťom). Jej derniéru sa uskutočnila 13. septembra v Závažnej Porube počas osláv výročia. Komédia Obec roka mala premiéru 13. septembra 2025 a do konca roka sa dočkala ôsmich uvedení. V Liptovskom Mikuláši (Oživené nádvorie), DSS Závažná Poruba, Svätom Kríži, Liptovskom Trnenci, Jamníku, Vavrišove i doma v Závažnej Porube.

Najmenších potešila mini-rozprávka Koza Rohatá, uvedená premiérovou 12. septembra. V závere roka pribudla ďalšia rozprávková novinka Nie je čert ako čert!, ktorá mala premiéru 26. decembra v dvoch predstaveniach.

Oslavy 120. výročia divadla

Vrcholom roka boli oslavy 120. výročia ochotníckeho divadla v obci, ktoré sa konali 12. a 13. septembra 2025.

Piatok patrilo detskému divákovi a slávnostnému galaprogramu. V sobotu sa niesla atmosféra v znamení spomienok i nových začiatkov. Uviedla sa derniéra rozprávky Dlhý, Široký a Bystrozraký. Potom vystúpili hostia. Divadlo f'ACTOR s inscenáciou Mlyn a Štúdio B+G+B s predstavením Na popravu sa načakáte. Večer vyvrcholil premiérou komédie Obec roka. Oslavy potvrdili, že divadlo v našej obci nie je len tradíciou, ale živým spoločenstvom ľudí, ktorí venujú svoj čas, energiu a talent pre radosť druhých.

Divadlo aj mimo javiska

Divadelníci sa zapojili aj do viacerých podujatí v obci. Podieľali sa na Ceste rozprávkovým lesom, fotopoint s rozprávkovými postavičkami na Porubskom majálese či Strašidelný kultúrny dom počas lampiónového sprievodu. Pokračovala aj spolupráca mládeže s folklórnou skupinou Poludnica. Rok 2025 tak potvrdil, že ochotnícke divadlo má v Závažnej Porube pevné miesto. S úctou k 120-ročnej tradícii a s chuťou tvoriť ďalej vstupuje Divadlo 3GD do ďalších sezón. S novými nápadmi, premiérami i odhodlaním rozdávať radosť publiku doma i za hranicami obce.

Martin Bačík, ml.

Z denníka primátora Jána Blcháča

Novoročný galavečer osobností

Odvzdali sme mestské ocenenia, pripomenuli si výročie založenia Slovenskej republiky a vypočuli si nové koncertné krídlo. Novoročným galavečerom sme vzdali hold osobnostiam, ktoré svojou prácou, odvahou a tvorivosťou obohacujú našu spoločnosť.

Cena primátora mesta L. Mikuláš

Jaroslav Barok, Viera Bubelínyová, Jozef Juráš in memoriam, Gabriel Lengyel, **Kvetoslava Migalová a Dušan Migala**, Detské oddelenie Liptovskej nemocnice s poliklinikou Liptovský Mikuláš, Detský folklórny súbor Pramienok.

Cena mesta Liptovský Mikuláš

Ján Bonko, Ján Drobčo, Marcela Feriančeková, Dušan Grešo, Ján Juráš, Mária Rázusová-Martáková in memoriam, Jozef Tomaga. Počas galavečera vystúpila známa klaviristka Elena Letňanová premiérovou hrou na novom klavírnem krídle, ktoré bude ozdobou podujatí v Dome kultúry.

Dušan Migala poďakoval

Vážený pán primátor, vedenie mesta, milí priatelia!

Predstupujem pred vás v zastúpení ocenených, aby som poďakoval za všetku pozornosť, ktorej sa nám dnes dostalo. Začnem netradične. Začnem otázkou.

Ktorá práca je najťažšia? No predsa tá, ktorej človek nerozumie.

My však našej práci rozumieme, robí nám radosť a vkladáme do nej srdce. Pre-

tože v srdci je miera, bez srdca niet veľkého. Teší nás, že si ľudia všimli túto skutočnosť, navrhli, vedenie mesta rozhodlo, odsúhlasilo a my sme dnes prebrali vysoké ocenenia za svoju prácu. Dobré nám to padlo, potešilo a dodalo nových síl, energie a za ocenenie sme vďační.

Čestné uznanie

Slovenský zväz protifašistických bojovníkov udelil **Dušanovi Migalovi** Čestné uznanie za zásluhy v boji proti fašizmu, za slobodu, za rozvíjanie odkazu Slovenského národného povstania, za dlhoročnú aktívnu zväzovú činnosť a za spoluprácu. Ocenenému Čestné uznanie odovzdal genpor. v. v. **Ing. Marián ÁČ, PhD.**, predseda Oblastného výboru SZPB v L. Mikuláši.

Výnimočná Poludnica

Dole hmla, hore slnko a v srdciach radosť

Tradičný vianočný výstup na Poludnicu priniesol v tomto roku nielen nádherné výhľady, ale aj chvíle, na ktoré sa nezaobíde. Na dominantnom brale sa odohral okamih plný odvahy, lásky a dojatia. Jakub tu požiadal Mišku o ruku.

Odpoveď bola krásnym a jednoznačným ÁNO. V chladnom horskom vzduchu tak zaznelo vyznanie, ktoré hrialo viac než slnko. Výstup na Poludnicu sa pre nich navždy zapísal ako výnimočný životný míľnik. Pre nás ostatných ako tiché pripomenutie, že tie najkrajšie chvíle prichádzajú nečakane a srdcom.

Mladému páru srdečne blahoželáme a už teraz sa tešíme na svadobné zvony.

-dm-

Pár slov o činnosti TS Seniorka za rok 2025

Tanečná skupina Seniorka pôsobí pri Jednote dôchodcov v Závažnej Porube 11. rok. V súčasnosti má 16 členiek, ktoré

vedie Mgr. art. Elena Chovanová. Pravidelné nácviky sme mali vždy v stredu v sále kultúrneho domu. V tomto roku sme sa stretli 46 -krát.

Rok 2025 sme začali veľkou oslavou 90-tych narodenín našej členky Želky Staroňovej st. Všetci sme sa dobre zabavili, pohostili a pospomínali na staré časy.

Vystúpenia:

14.5. - Vystúpenie na okresnom Dni matiek v Závažnej Porube

Choreografie: Dúhový džbánok, Slovensko

13.6. - Vystúpenie na Okresnej postupovej prehliadke speváckych, tanečných a hudobných zoskupení Jednoty dôchodcov Slovenska v Liptovskom Mikuláši

Choreografie: Úsmev, Slovensko
Získali sme 1.miesto a postúpili do krajskej súťaže.

14.6. - Vystúpenie na Majálesi v Závažnej Porube

Choreografie: Úsmev, Slovensko

16.7. - Vystúpenie na Krajskom kole súťaže vo Vrútkach

Choreografia: Slovensko. Túto choreografiu vybrali poriadatelia ako úvodnú, slávnostnú časť celej súťaže. Keďže táto časť súťaže je už nepostupová, obdržali sme Diplom za choreografiu.

11.10. - Vystúpenie na posedení seniorov pri príležitosti Mesiaca úcty k starším v Závažnej Porube

Choreografie: Country, Dúhový džbánik

4.12. - Rozsvietenie vianočného stromčeka v Závažnej Porube

Choreografia: Betlehemske svetlo

Vystúpenie na stretnutí porubských dôchodcov pri vianočnej kapustnici

Choreografie: Biely valčík, Betlehemske svetlo

Záverom môžeme konštatovať, že rok 2025 bol opäť úspešný a priniesol nám veľa pohybu, veselosti a radosti zo vzájomného stretávania.

Elena Chovanová

Obraz, ktorý sa prihovára ľudskej duši

Majstrovské dielo bude prístupné širokej verejnosti

Vzácné dielo barokového maliarstva obraz „Kajúčna Mária Magdaléna“ od významného španielskeho umelca José de Ribera našlo nový domov v Galérii P. M. Bohúňa v Liptovskom Mikuláši. V čase svojich narodenín ho na dobu neurčitú galérii prepožičala **Anna Postma Barániová**, čím prejavila hlboký cit pre umenie i zodpovednosť voči kultúrnemu dedičstvu. Obraz je silnou výpoveďou o ľudskej duši. Vyznačuje sa mimoriadnou emocionalitou, zdôrazňuje ľudskosť, bolesť, pokoru a zároveň krásu ženy. Práve tieto hodnoty robia z diela nielen umelecký, ale aj duchovný zážitok.

Slávnostná vernisáž sa uskutočnila 12. januára 2026 za účasti rodiny, priateľov a čitateľov výtvarného umenia. Súčasťou podujatia bola aj odborná prednáška, ktorá priblížila život a tvorbu autora, ako aj príbeh samotného obrazu.

„Môj manžel Franz, ktorý kópiu obrazu z prvej polovice 18. storočia zdedil po rodičoch a ja po ňom, by bol určite spokojný s mojím rozhodnutím,“ uviedla na záver Anna Postma Barániová. Jej slová podčiarkli osobný rozmer i morálnu váhu tohto veľkorysého kroku.

Vzácné dielo z obdobia baroka bude sprístupnené verejnosti v stálej expozícii starého umenia, kde bude môcť naďalej oslovovať a obohacovať ďalšie generácie návštevníkov.

-dm-

Miloval život a mal tridsať

Od tragédie uplynulo dvadsať rokov

Osud vie byť krutý. Nevyberá si čas ani okolnosti. V jedinom okamihu dokáže prerušiť rozbehnuté životné cesty a navždy poznačiť osudy rodín, blízkych i celej komunity. Dnešný deň nám bolestivo pripomína, aká vysoká môže byť cena služby a aká krehká je istota návratu domov.

Pri mieste posledného odpočinku **Ing. kpt. Michala Agneta** sme 19. januára 2026 spolu s najbližšími zapálili sviečky ako tichý symbol spomienky, vďaky a rešpektu. Svetlo sviece nech je vyjadrením našej úcty k jeho životu, službe i obeti, ktorá zostáva trvalo zapísaná v pamäti nás všetkých. Nezabúdame a spomínáme.

Závažná Poruba

Ing. kpt. Michal Agnet sa narodil 25. mája 1975 v Závažnej Porube. Otec Pavel Agnet, mama Elena, r. Jambričová, Zuzka Macková, sestra. Základnú školu navštevoval v rodnej obci a v Okoličnom. Neskôr navštevoval Stredné odborné učilište s maturitou v Piesku a získal odbornú spôsobilosť pre ovládanie číslicovo riadených strojov.

V roku 1998 úspešne zavŕšil vysokoškolské štúdium na Akadémii ozbrojených síl Slovenskej republiky, odbor vojenské telekomunikačné systémy. Krátko pôsobil ako učiteľ na Strednej vojenskej škole v Liptovskom Mikuláši. Neskôr pôsobil vo vojenských útvaroch v Poprade, Prešove, Nitre. Posledne na Ministerstve obrany Slovenskej republiky. Chcel poznávať svet, rozumieť reči sveta. Absolvoval viaceré intenzívne kurzy anglického jazyka. Ukázalo sa, že má neobyčajné jazykové schopnosti a nadanie.

Po konkurze prijal ponuku zúčastniť sa mierovej misie v Kosove. Do tejto krízovej oblasti vycestoval v roku 2003 na šesť mesiacov, no pre zložitú situáciu zostala tam celá jeho jednotka takmer 14 mesiacov. Je celkom prirodzené, že za túto dobu získal mnoho skúsenosti a tak v roku 2005 bol vyčlenený ako koordinátor vojenských misií Armády Slovenskej republiky v zahraničí. Ešte na Tri krále v roku 2006 bol doma. S rodinou sa rozlúčil na desať dní, aby splnil svoju úlohu vystriedať slovenské jednotky KFOR v

Kosove. Rozkaz splnil, ale domov sa už nevrátil. Jeho životný príbeh sa skončil 19. januára 2006 vo večerných hodinách pri havárii slovenského vojenského lietadla AN 24 blízko slovenských hraníc.

Letecké nešťastie si vyžiadalo 42 obetí. Aj na mladého kapitána doma čakala snúbenica, rodičia, sestra, rodina.

Navždy zostane pravdou, že aj občan zo Závažnej Poruby bol užitočný dobrej veci v krízových oblastiach sveta, kde chránil mier a pokoj. Na stránkach obecnej kroniky stojí: „Bol to odvážny vojak, muž na správnom mieste. Vždy nádej rozdával a dával ju aj sebe.“

Miloval život a sníval o svete, z ktorého zmiznú stopy zla a nastúpi priateľstvo všetkých ľudí. Česť jeho pamiatke!

Odkaz obetí žije v nás

Liptovský Mikuláš, Hejce

Pietnej spomienky na obete leteckého nešťastia sa zúčastnili aj najbližší kpt. Ing. Michala Agneta. Najskôr na Háji v Liptovskom Mikuláši. Potom sa presunuli do obce Hejce v Maďarsku, kde si uctili pamiatku obetí. Ich služba vlasti sa skončila príliš skoro, no ich odkaz zostáva navždy živý.

Liptovský Mikuláš

Hejce

Pietnej spomienky na obete leteckého nešťastia sa zúčastnili aj najbližší kpt. Ing. Michala Agneta. Spomienka sa najskôr uskutočnila na Háji v Liptovskom Mikuláši. Následne sa pozostali presunuli do obce Hejce v Maďarsku. Boli na mieste, ktoré navždy zostane symbolom tragickej udalosti v roku 2006.

Služba vlasti sa skončila príliš skoro, no odvaha a oddanosť, ktorú priniesli, zostávajú trvalou súčasťou našej pamäti. S úctou a vďačnosťou si pripomínáme mladé životy a odkaz, ktorý nás zaväzuje nezabúdať.

-dm-, foto: rodina Macková

Poludnica bilancovala rok

Folklorná skupina Poludnica už dlhé roky s citom a zánietením nesie hodnoty porubských piesní, tancov a zvykov.

Rok 2025 bol pre ňu obdobím aktívnej tvorby, umeleckého rastu a dôstojnej reprezentácie tradičnej kultúry Závažnej Poruby.

Skupina počas celého roka potvrdzovala svoje pevné miesto na kultúrnej mape obce i širšieho regiónu. V súčasnosti ju tvorí 25 členov, hudobne na harmonike sprevádza Tibor Plch. Po organizačnej stránke skupinu vedú Dušan Migaľa a Richard Macko, umeleckou vedúcou je Elena Chovanová. Gazdinou je Táňa Stromková, kronikárkami Zuzka Macková st. a Miška Macková.

Poludnica sa v roku 2025 predstavila na viacerých kultúrnych a spoločenských podujatiach v obci i v okrese Liptovský Mikuláš. V Závažnej Porube zachovávala tradičnú fašiangovú pochôdzku obcou „Gazdiná, dovolíte s Homrľajom?“, zasadila máj v centre obce, účinkovala na Porubskom majálese a na Vinnej ceste v Dome Milana Rúfusa.

• Legendy porubského folklóru

V Liptovskom Mikuláši sa zapojila do tradičného sprievodu Fašiangy v meste, účinkovala pri oslavách MDŽ a na Slávnostiach liptovskej bryndze. Choreografiu Jarmok uviedla v Liptovskom Mikuláši, v obci Pribylina pri Dni matiek, v Liptov-

skom Jáne pri otvorení letnej turistickej sezóny a v Múzeu liptovskej dediny v Pribyline počas podujatia Zôšyp.

Významnou udalosťou roka bolo novembrové pripomenutie si 70. výročia založenia folklórnej skupiny. Slávnostný program mal dve časti – oficiálnu a programovú s názvom Zo spomienok ako z chleba si ulomíš. Námet, scenár i réžiu pripravila Elena Chovanová. Podrobnosti o jubileu priniesli Porubské noviny č. 125, slávnosť zaznamenala aj TV Liptov.

V predvianočnom období Poludnica uviedla pásmo zvykov Od Ondreja do Vianoc v penzióne Zivka pre Český spolek na Liptove a v Dome sociálnych služieb v Závažnej Porube. Koledy zazneli aj pri rozsvietení vianočného stromčeka 4. decembra 2025.

V roku 2026 bude folklórna skupina pokračovať vo svojich aktivitách a pripravovať sa na regionálnu súťažnú prehliadku Nositelia tradícií, ktorá sa uskutoční 24. mája 2026 v Liptovských Sliačoch. Na tomto stretnutí gratulovali najstarším členkám, ktoré sa narodili v januári. Výročné rokovanie Poludnice pozdravil aj starosta obce Vladimír Mlynček:

„Teší nás, že zachováвате a oživujete porubské piesne, tance a zvyky nielen v obci, ale aj v celom okrese Liptovský Mikuláš. Oceňujeme vaše zánietenie, obetavosť a vysokú umeleckú úroveň programov.“

„Milí Poludničiar, nech nám ten pocit hrdosti a spolupatričnosti vydrží aj tento rok 2026,“ uviedla na sociálnej sieti Elena Chovanová.

-dm- foto: Z. a R. Macko

1. január 2026

Ako na Nový rok...

*Ako na Nový rok,
tak po celý rok...*

*Prvé ráno.
Biele, tiché,
netušiace aký bude deň.*

*Zasvieti slnko,
či prituhne mráz?
Príde metelica,
rozdúcha vietor čas?*

To všetko je v nás.

*Počúvajte srdcom,
majme čisto v sebe.
Zaslúžme si
každý tohto roku deň.
Žíme skromne, sverne,
objavme bohatstvo
vo svojom vnútri len.*

*Pokoj, lásku celý rok,
nech je správny prvý krok.
Zdravie pevné, ruky stisk,
nech je radosť spolu byť.*

Katarína Devečková

Fašiangy v meste aj s Poludnicou

Ludia mali k sebe opäť o čosi bližšie

Tradičné Fašiangy v meste priniesli do Liptovského Mikuláša v piatok 13. februára 2026 radosť, smiech i živú energiu. Do pestrého fašiangového sprievodu sa tento rok opäť zapojila aj porubská Poludnica, ktorá na námestie priniesla kúsok porubskej srdečnosti a temperamentnej ľudovej tradície.

S Homrľajom nedovolila len gazdiná, ale symbolicky aj samotný primátor Ján Blcháč, ktorý vyjadril úprimnú radosť, že fašiangové zvyky v meste stále žijú a každoročne priťahujú čoraz viac ľudí. Atmosféra bola skutočne výnimočná. Námestie zaplnili stovky návštevníkov a fašiangovníkom rozvonjávalo až tritisíc šišiek, ktoré primátor s potešením ponúkol.

Poludnica uviedla Homrľajské piesne a tance s typickou energiou a úprimnosťou. Ich vystúpenie prijalo zaplnené námestie s nadšením a potleskom. Nechýbali úsmevy, spontánny spev ani dobrá nálada, ktorá spájala generácie.

Ohlas na seba nenechal dlho čakať ani na sociálnych sieťach:

„Poludnica, bolo to super. Tieto krásne tradície žijú aj vďaka vám. Ľudia majú k sebe bližšie. Pokračujte v tom, čo vám robí potešenie a ľuďom prináša radosť.“ Fašiangy opäť ukázali, že keď sa stretne tradícia, hudba a dobrí ľudia, vznikne niečo viac než len podujatie. Vznikne spoločný zážitok, ktorý hreje ešte dlho po doznení poslednej piesne.

-dm-, foto: Z. a R. Macko

Dobrý deň všetkým.

Blíži sa Popolcová streda, basu sme pochovali...ostáva mi už len úprimne sa poďakovať Vám, ktorí ste boli súčasťou Fašiangov v meste. Naozaj, ďakujem veľmi pekne za účasť, za ochotu a aktivitu priložiť ruku k dielu. Fašiangový sprievod bol neskutočný. Ďakujem ešte raz.

Mgr. Zuzana Kozolková, Oddelenie športu, kultúry, L. Mikuláš

Aktivita seniorov v Závažnej Porube je pozoruhodná

Jeseň života nemusí byť prázdna.

V Závažnej Porube je dôkazom toho aktívna a životaschopná činnosť seniorov združených v Základnej organizácii Jednoty dôchodcov Slovenska.

ZO JDS v Závažnej Porube má 132 členov. (10 % všetkých obyvateľov). Z toho 93 žien, 39 mužov a 27 manželských párov. V roku 2025 privítali medzi sebou šesť nových členov. Členovia tejto početnej spoločenskej organizácie sa stretli v utorok 3. februára 2026 na výročnom rokovaní, aby zhodnotili uplynulý rok a načrtli smerovanie do budúcnosti.

Úvod stretnutia patrilo poézii Milana Rúfusa. Verše z básne *Môj príbeh rozprávam* a je to ľudia o vás predniesla Kvetka Staroňová. Nasledovala pietna spomienka na členov, ktorí v roku 2025 odišli do večnosti. Obsahovo aj organizačne dobre pripravené rokovanie viedla Eva Niňajová. Správu o činnosti predniesla predsedníčka organizácie Magdaléna Ilanovská. Zhodnotila dosiahnuté výsledky v oblasti organizačnej, kultúrno-spoločenskej, zdravotnej, brigádnickej, športovej i mediálnej. Mimoriadnu pozornosť si zaslúži 351 brigádnických hodín, ktoré seniori venovali skrášľovaniu a zveľaďovaniu obce, najmä miestneho cintorína, Areálu Mateja Staroňa a okolia pamätníka na nižnom konci.

Prítomní si následne vypočuli správu o hospodárení, správu revíznej komisie a sumárne hodnotenie päťročnej činnosti organizácie.

Po nich nasledovali voľby nového výboru a revíznej komisie. Zhromaždenie zároveň odporučilo Magdalénu Ilanovskú na členstvo v Krajskej organizácii JDS a schválilo plán práce na rok 2026 so zameraním ďalšej činnosti. V diskusii sa prítomným prihovril starosta obce Vladimír Mlynček. Seniorom poprial najmä pevné zdravie, poďakoval za aktívnu prácu v prospech obce a novému výboru zaželal veľa entuziazmu. Otázky z pléna smerovali k témam prekládky železnice,

Hotela EBO, Tatrína, cesty do IBV, nákladov na prevádzku DSS a ZpS, ako aj k vysporiadaniu miestnych komunikácií a pozemkov. Starosta na otázky odpovedal s prehľadom a znalosťou problematiky.

Riadiaca schôdze konštatovala, že diskusia mala charakter verejného hovoru s občanmi, pričom menej sa dotýkala samotného obsahu navrhovaného plánu činnosti. Po skončení rokovania nasledovalo malé občerstvenie a priateľské rozhovory vo vestibule kultúrneho domu.

-dm-

Fašiangy v DSS s Poludnicou

Spoločne sme si užili veselé Fašiangy s Poludnicou, ktoré priniesli veľa smiechu, spevu a dobrej nálady. Naši seniori sa aktívne zapojili do prípravy výzdoby, ktorá bola veľmi pekná a zaslúžene pochválená.

Program obohatil spev tradičných piesní, nechýbal tanec a srdečná atmosféra, ktorá spojila všetkých prítomných. Fašiangová Poludnica vniesla do podujatia kúsok ľudového humoru a tradícií. Spoločne sme si pochutili na šiškách a aby nám to spievalo, dali sme si aj „do kalíška“.

Toto podujatie nám opäť pripomenulo, aké dôležité je udržiavať tradície, zdieľať radosť a tráviť čas spolu. Fašiangy u nás boli plné života, úsmevov a dobrej energie.

Text a foto: Petra Blašíčková

Vianočný punč v knižnici potešil malých a veľkých čitateľov

V predvianočnom období, 10. decembra 2025, sa v priestoroch obecnej knižnice konalo milé a voňavé podujatie s názvom „Vianočný punč v knižnici“. Cieľom podujatia bolo navodiť sviatočnú atmosféru, podporiť čítanie a vytvoriť priestor na príjemné stretnutie čitateľov všetkých vekových kategórií.

Pre deti boli pripravené tvorivé dielničky, v ktorých si mohli vlastnoručne vyrobiť snehuliakov z diamantových kamienkov alebo si vyfarbiť vianočnú záložku do knihy. Kreatívne aktivity podporili detskú fantáziu a priniesli radosť z vlastnoručne vytvorených výrobkov, ktoré si deti odniesli domov ako malú spomienku.

Kým sa deti venovali tvoreniu, malí a veľkí čitatelia si mohli vyberať z bohatej ponuky kníh a zároveň si vychutnať teplý vianočný punč.

Toto podujatie sa stretlo s pozitívnym ohlasom návštevníkov a potvrdilo, že knižnica nie je len miestom požičiavania kníh, ale aj priestorom na stretávanie, tvorenie a spoločné prežívanie adventného času.

Ing. Andrea Uličná
vedúca knižnice

Deti si počas fašiangov v knižnici vyrábali masky

Fašiangové obdobie prinieslo do našej knižnice veselú a tvorivú atmosféru. Okrem tradičných knižných aktivít si deti mohli počas uplynulých dní vyrobiť aj vlastnú masku.

Malí návštevníci si masky najskôr vyfarbovali pestrými farbami alebo ich vyškabávali do pripravených šablón, čím vznikali zaujímavé farebné vzory. S veľkým nadšením si ich následne dozdobili – polepili ich rôznymi kamienkami. Každá maska bola originálna a odrážala

fantáziu svojho tvorca. V knižnici tak nechýbal smiech, dobrá nálada ani iskričky radosti v detských očiach.

Podujatie opäť ukázalo, že knižnica je miestom nielen na čítanie kníh, ale aj na tvorivé aktivity a príjemné stretnutia.

Obecná knižnica obohatila svoj fond o desiatky nových kníh

u.

fond
na podporu
umenia

Obec Závažná Poruba v roku 2025 podala projekt s názvom „Nové knihy pre potešenie detí aj dospelých“, ktorý bol zameraný na akvizíciu knižničného fondu.

Naša obecná knižnica zaznamenala obohatenie svojho knižničného fondu. Obci sa podarilo získať finančnú dotáciu vo výške 1 500 eur z Fondu na podporu umenia. Vďaka tejto podpore pribudlo do knižnice spolu 127 nových knižných titulov rôzneho žánru.

Cieľom projektu bolo udržanie stálych čitateľov a pritiažnutie nových čitateľov, taktiež rozšíriť a skvalitniť ponuku kníh tak, aby si na svoje prišli všetky vekové kategórie čitateľov. Nové knihy zahŕňajú beletriu pre deti a mládež, moderné romány, detektívky, historické príbehy. Výber bol realizovaný s dôrazom na aktuálnosť, kvalitu a čitateľský záujem, aby knižnica dokázala pružne reagovať na požiadavky svojich návštevníkov.

Osobitná pozornosť bola venovaná aj najmladším čitateľom. Deti sa môžu tešiť na nové rozprávkové knihy, dobrodružné príbehy, ktoré podporujú rozvoj čítania a fantázie. Veríme, že práve nové a atraktívne tituly prispievajú k budovaniu pozitívneho vzťahu ku knihám už od útleho veku.

Každá novo zakúpená kniha je označená modrou nálepkou s textom „Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia“.

Rozšírenie knižničného fondu má pre našu obec veľký význam. Knižnica nie je len miestom, kde si možno vypožičať knihy, ale aj priestorom na stretávanie, vzdelávanie a zmysluplné trávenie voľného času. Veríme, že nové tituly prispievajú k zvýšeniu návštevnosti knižnice a k ešte väčšiemu záujmu o čítanie medzi obyvateľmi obce.

Touto cestou chceme úprimne poďakovať Fondu na podporu umenia za poskytnuté finančné prostriedky.

Knižnica je verejnosti k dispozícii každú stredu od 16.30 do 18.30 hod. Srdečne pozývame všetkých čitateľov, aby si prišli vybrať knihu podľa svojho vkusu. Zároveň radi privítame aj nových čitateľov, ktorí sa rozhodnú stať súčasťou našej knižničnej komunity. Veríme, že nové knihy prinesú mnohým z vás radosť, inšpiráciu a príjemné chvíle strávené pri čítaní.

Ing. Andrea Uličná, vedúca knižnice

Tri osoby a jeden účet

Tak, kto ho zaplatí?

Divadlo z Lubele odohralo 23. januára 2026 v Závažnej Porube inscenáciu Účet. Diváci boli svedkami príbehu troch mužov, ktorých dlhoročné priateľstvo prechádza nečakanou skúškou. Zdanlivo banálna situácia, akou je zaplatenie účtu, postupne odhaľuje rozdielne postoje, hodnoty i hranice priateľských vzťahov. V pozadí deja nenápadne vystupuje ženská postava, ktorá pôsobí ako katalyzátor napätia a odkrývania skrytých právd.

Presvedčivé herecké výkony, nápaditá scénografia a precízna réžia vytvorili dynamickú divadelnú formu, ktorá si rýchlo získala pozornosť publika. Predstavenie sprevádzali smiech a spontánne reakcie divákov. Záverečný potlesk postojáčky bol jasným prejavom uznania.

Hostovanie „Lubelského divadla K. O. Urbana“ prinieslo do Závažnej Poruby nielen príjemný kultúrny večer, ale aj podnetný umelecký zážitok, ktorý pobavil a zároveň ponúkol priestor na zamyslenie.

text a foto: -dm-

Láska v maske

Fašiangová zábava priniesla radosť aj pomoc deťom

V sobotu 14. 2. sa obec Závažná Poruba niesla v znamení hudby, masiek a dobrej nálady. Fašiangová zábava s témou „Láska v maske“, ktorá sa konala symbolicky na sviatok svätého Valentína, spojila rodičov, priateľov školy aj obyvateľov obce a priniesla príjemný večer plný zábavy a spoločných stretnutí.

Podujatie zorganizovala Rada rodičov pri Materskej škole a Základnej škole v Závažnej Porube. Nechýbali originálne masky, ktoré odrážali kreativitu a fantáziu účastníkov – od romantických párov až po nápadité a veselé kostýmy v znamení lásky. Celý večer sprevádzala hudba, tanec a dobrá nálada, ktoré umocnila príjemnú spoločenskú atmosféru podujatia.

Hlavným cieľom fašiangovej zábavy bola podpora detí. Výťažok z podujatia bude rozdelený medzi Materskú školu a Základnú školu v Závažnej Porube a využitý na podporu aktivít a potrieb detí. Vďaka štedrosti a účasti všetkých prítomných sa podarilo spojiť príjemné s užitočným a podporiť dobrú vec.

Poďakovanie patrí všetkým sponzorom za ich podporu a venovanie cien do tomboly. Rada rodičov zároveň ďakuje všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii, pomohli svojou ochotou alebo sa zúčastnili tohto krásneho podujatia.

Tešíme sa na ďalšie spoločné stretnutia a veríme, že tradícia fašiangových zábav bude v našej obci pokračovať aj v budúcnosti.

Foto a text: Zuzana Kováčová

Naši hasiči hodnotili svoje aktivity

Výročné valné zhromaždenie DHZ Závažná Poruba

V priestoroch požiarnej zbrojnice dňa 6. februára 2026 sa uskutočnilo Výročné valné zhromaždenie Dobrovoľného hasičského zboru Závažná Poruba. Rokovanie sa nieslo v pracovnej, ale zároveň priateľskej atmosfére. Zhromaždenia sa zúčastnilo 11 členov zboru a pozvaní hostia: za Územnú organizáciu DPO SR Liptovský Mikuláš Ing. Ladislav Juráš, za obec Závažná Poruba starosta Vladimír Mlynček a za Urbár MUDr. Miroslav Kováč.

Schôdzu otvoril predseda DHZ Roman Ilanovský, ktorý privítal prítomných hostí i členov. Správu o činnosti za uplynulý rok predniesol veliteľ zboru Peter Kubovčík.

Bohatá činnosť počas roka 2025

Aktivity zboru vychádzali z tradičných úloh, no nechýbali ani nové výzvy. Začiatkom februára 2025 obec odovzdala do užívania zrekonštruovanú šatňu, čo výrazne zlepšilo zázemie pre členov DHZ. V marci hasiči pomáhali pri organizácii medzinárodných bežeckých pretekov na Štrbskom Plese. V máji sa delegácia zúčastnila osláv 120. výročia založenia SDH Bohuslavice a taktiež okrskových previerok pripravenosti.

Jún patril viacerým podujatiam – v obci sa konalo okresné kolo celoštátnej hry Plameň, na ktorého organizácii sa náš zbor aktívne podieľal spolu s ďalšími zbormi okrsku. DHZ sa zapojil aj do Porubského majálesu, kde pripravil sprievod a aktivity pre deti.

Dňa 28. júna 2025 sa členovia zúčastnili osláv 100. výročia založenia DHZ vo Veternej Porube, kde reprezentovali obec so zástavou i hasičským vozidlom. V auguste pomohli s čistením koryta potoka pretekajúceho obcou.

Na jeseň zabezpečovali trať tradičného behu okolo Poludnice (28. septembra 2025) a behu na kolieskových korčuľach o putovný pohár Chaty Opalisko (12. októbra 2025).

Odborná príprava a taktická pripravenosť

V roku 2025 sa zbor zúčastnil dvoch taktických cvičení.

Okresné cvičenie v Ilanovskej doline bolo zamerané na súčinnosť dobrovoľných jednotiek pri diaľkovej doprave vody na požiarisko pomocou kyvadlovej dopravy, sériovo zapojených čerpadiel a jazierkového systému. Cvičenie preverilo technickú pripravenosť, koordináciu i fyzickú zdatnosť hasičov v náročnom lesnom teréne. Členovia nášho zboru zabezpečovali diaľkovú dopravu vody a podieľali sa na budovaní jazierkového systému.

Ďalšie taktické cvičenie sa konalo v Smrečanoch a bolo zamerané na zásah pri požiari drevostavby v zastavanej časti obce, vrátane ochrany okolitých rodinných domov a diaľkovej dopravy vody. Aj tu naši hasiči potvrdili svoju pripravenosť a odborné zručnosti.

Positívnu správou je, že v uplynulom roku nebol v katastri obce zaznamenaný žiadny požiar.

Dobrovoľný hasičský zbor Závažná Poruba tak aj v roku 2025 potvrdil, že je dôležitou súčasťou spoločenského i bezpečnostného života obce. Poďakovanie patrí všetkým členom za ich obetavú prácu, ochotu pomáhať a reprezentáciu obce doma i mimo nej.

Peter Kubovčík

COOP Jednota hodnotila uplynulý rok

• Zľava: Anna Kováčová, Eva Niňajová, Vladimír Mlynček

Výročná členská schôdza COOP Jednoty v Závažnej Porube sa uskutočnila 16. januára 2026. Miestna členská základňa má 71 členov, ktorí sa pravidelne stretávajú, aby zhodnotili činnosť družstva a diskutovali o jeho ďalšom smerovaní.

Správu o činnosti za rok 2025 predniesla predsedníčka Eva Niňajová. Vo svojom vystúpení zhrnula výsledky práce i hospodárenia družstva v uplynulom roku a zároveň predstavila zámery a plány na rok 2026. V mene predstavenstva COOP Jednota Liptovský Mikuláš poďakovala členom za dôveru a podporu.

Rokovania sa zúčastnil aj starosta obce Vladimír Mlynček, ktorý vo svojom príhovore ocenil prácu zamestnankýň predajne a poďakoval im za ich ústretovosť a ochotu voči zákazníkom.

V diskusii vystúpila vedúca predajne Svetlana Obrcianová. Vysvetlila problematiku zápisu členov na vernostnú kartu a otvorene hovorila o každodenných radostiach i starostiach, ktoré prináša prevádzka predajne 001, vrátane podnetov a pripomienok zo strany zákazníkov.

V prijatom uznesení členovia opätovne zdôraznili potrebu zlepšiť vzhľad budovy predajne, najmä realizovať opravu vonkajšej fasády a výmenu okien.

Výročná schôdza tak nebola len formálnym zhodnotením roka, ale aj potvrdením záujmu členov podieľať sa na ďalšom rozvoji miestnej predajne, ktorá je dôležitou súčasťou života v obci.

Eva Niňajová, foto: -vm-

Polovníci bilancovali uplynulý rok a plánovali budúcnosť

Na Chate Opalisko sa stretli členovia Poľovníckeho združenia Poludnica, aby zhodnotili svoju činnosť a nastavili smerovanie na ďalšie obdobie. Účasť bola mimoriadne vysoká. Schôdze sa zúčastnilo až 98 percent členov, takže bola plne uznášaniaschopná.

Poľovníci sa vrátili k výsledkom svojej práce a výkonu práva poľovníctva za rok 2025. Predseda PZ Michal Neštický vo výročnej správe zhrnul činnosť združenia a oboznámil prítomných so správami jednotlivých členov výboru. Zaznelo hodnotenie hospodárenia so zverou, starostlivosti o revír i spolupráce medzi členmi.

Poľovný hospodár Igor Hladký predstavil plán práce na rok 2026, ktorý nadväzuje na doterajšie aktivity a reaguje na aktuálne potreby revíru. Finančný hospodár Miroslav Broska následne informoval o pláne financovania na nasledujúci rok.

Súčasťou pracovného rokovania bola aj milá chvíľa. Poľovníci si pripomenuli životné jubileá svojich členov. Blahoželania a vecné dary si prevzali Igor Hladký st., Stanislav Kuzma, Marián Ždila, Miroslav Broska, Stanislav Mráz st. a Vladimír Kňava. Jubilantom poďakoval podpredseda združenia, ktorý ocenil ich dlhoročnú prácu a prínos pre PZ Poludnica.

Schôdza potvrdila, že poľovníci z Poludnice stoja pevne za svojím poslaním. Zodpovedne sa stará o prírodu, zvelaďovať revír a udržiavať tradície poľovníctva aj pre ďalšie generácie.

Výbor PZ Poludnica

Jubilantke blahoželáme

Živijó, živijó, živijó...

Aj takto zneli gratulácie pri oslave vzácného životného jubilea pani Aleny Guráňovej, ktoré si pripomenula na Mateja spolu s členmi folklórnej skupiny Poludnica.

Pri tejto milej príležitosti jej starosta obce Vladimír Mlynček odovzdal Pamätnú plaketu Závažnej Poruby za dlhoročnú aktívnu výchovno-vzdelávaciu činnosť a významný prínos k rozvoju porubského folklóru. Jej práca, energia a oddanosť tradíciám sú inšpiráciou pre mladšie generácie a cenným obohatením kultúrneho života našej obce.

Pani Alene prajeme pevné zdravie, veľa síl, neutíchajúci optimizmus a ešte mnoho radostných chvíľ v kruhu rodiny, priateľov i folklórnej rodiny Poludnice.

Všetko najlepšie!

- dm-foto: Z. a R. Macko

Spomíname

Pri nedežitej 80-ke

Ivan Bróska bol výraznou osobnosťou porubského folklóru. Bol to spevák a muzikant. Hrával na fujare, píšťalke, spieval a jódloval.

SPoludnicou vystupoval nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. (Dánsko, Francúzsko, Holandsko). Publi-

kum dokázal zaujať nielen hudbou, ale aj prirodzeným prejavom typickým pre nositeľov tradícií.

Bol to ľudový umelec, ktorý folklór nehral, ale žil. Jeho piesne a prejavy boli autentické. Pochádzali priamo z porubskej tradície a z rodinného prostredia.

V roku 2025 mu bola udelená Pamätná plaketa in memoriam za prínos pre porubský folklór. Odpočívaj v pokoji!

-dm-

Poludnica to na námestí roztočila

Porubský folklór rozohrial srdcia divákov.

K Medzinárodnému dňu žien neodmysliteľne patria slová uznania, poďakovanie a kvety. No k sviatku žien patrí aj radosť z hudby, spevu a tanca. O tú sa v piatok 6. marca 2026 postarala folklórna skupina Poludnica, ktorá priniesla na námestie v Liptovskom Mikuláši temperamentné porubské piesne a tance.

Zaplnené námestie prijalo vystúpenie s veľkým nadšením. Diváci odmeňovali účinkujúcich srdečným potleskom a neraz sa pridali aj spevom, či potleskom do rytmu. Prijemnú atmosféru podujatia umocnilo slnečné, takmer jarné popoludnie, ktoré dodalo vystúpeniu ešte slávnostnejší ráz.

„Viete to poriadne roztočiť,“ poznamenal primátor Ján Blcháč a pripomenul, že porubský folklór dokáže spríjemniť sviatočné chvíle a spájať ľudí.

Poludnica tak svojím vystúpením v meste opäť potvrdila, že naše piesne a tance dokážu rozohriať srdcia publika nech sa predstavia kdekoľvek.

- dm -

Foto: M. a R. Macko

• Ilustrácia Dr. Vlasta Šiarniková

MDŽ v Klube dôchodcov

V sobotu sa seniorky nevenovali domácom prácam, ale 65 členiek sa stretlo, aby spoločne oslávili MDŽ. Ako v úvode povedala predsedníčka, MDŽ nie len o kvetoch a darčekom, ale hlavne o úcte, vďake a rešpekte k ženám, ktoré robia svet krajším. Ženy nemajú byť výnimočné iba raz v roku, sú výnimočné každý deň - svojou láskou, silou a výnimočnosťou. Milým slovom a povzbudením sa prihovril pán starosta Vladimír Mlynček, ženám odovzdal kvietok.

O dobrú náladu sa postarali hudobníci, Tiborko Plch - harmonika a na husle zahral Peťko Rázga. Krásnou výzdobou potešila Evka Mikulášová. Všetci si užili pekné, milé popoludnie.

Text a foto Ilanovská

Sľub do rúk prezidenta

Fandíme olympionikom

Ivan Bukas - Bežecký klub Opalisko, Závažná Poruba sa na tohtoročných zimných olympijských hrách Milano Cortina predstavil v úlohe servisného technika pre slovenskú reprezentáciu v behu na lyžiach. Súčasťou tímu je už druhú sezónu a spolu s ďalšími dvoma servisnými technikmi sa podieľal na príprave lyží aj celkovom technickom zabezpečení pretekárov.

• Prijatie u prezidenta SR

V utorok 3. februára 2026 olympionici zložili slávnostný sľub do rúk prezidenta SR. Slovenská výprava odišla na olympijské hry v stredu ráno a zamierila do Talianska. Súťaže v behu na lyžiach sa budú konať v známom stredisku Val di Fiemme, ktoré je pravidelným dejiskom vrcholných podujatí v severskom lyžovaní.

-vb-

Kto je kto

Sofia Libáková v drese Slávie EUBA

LEVICE (8.2.2026) – Niké SuperFinále Slovenského pohára prinieslo v Leviciach pred 1 600 divákmi fantastický volejbal.

V súboji o trofej zvíťazila KOOOPERATIVA Slávia EUBA nad VA UNIZA Žilina tesne 3:2 (23, -23, -8, 19, -13).

K víťazstvu pomohla Sofia Libáková, ktorá v drese Slávie pôsobí druhú sezónu. Vo finále si na konto pripísala 11 bodov. Bratislavčanky na ceste k poháru vyradili Pezinok aj Slovan Bratislava.

Slávistky tak po dramatickom tajbrejku (15:13) zaslúžene zdvihli nad hlavu víťaznú trofej. Foto: SVF

Šťastie, zdravie a pevná vôľa

Päť otázok a odpovedí, ktoré predstavia Sofiu Libákovú ako Porubänku, športovkyňu aj úspešnú volejbalistku

1. Sofia, bývaš v Závažnej Porube. Čo pre teba znamená táto obec a ako ťa formovala na tvojej športovej ceste?

Do Závažnej Poruby sa vraciam rada, doma je doma. Ako väčšina detí v Závažnej Porube som chodila na gymnastiku a bežecké lyžovanie, ktoré mi dali základy pre volejbal.

2. Ako si sa dostala k volejbalu a kedy si sa rozhodla, že sa mu chceš venovať naplno?

K volejbalu som sa dostala v 12 rokoch v Liptovskom Hrádku, kde ma doviedol otec. Rozhodnutie, že to bude

šport číslo jeden vzniklo po prvých reprezentačných skúsenostiach na kvalifikácii o EURO U17 v Bulharsku.

3. Dnes hráš za Sláviu EUBA. (Ekonomická univerzita Bratislava) Čo považuješ za svoj najväčší doterajší úspech v drese tohto klubu?

V Slávii EUBA sa nám podarilo vyhrať tento rok Slovenský pohár, minulý rok titul v juniorkách a druhé miesto v ženskej extralige.

4. Ako vyzerá tvoj bežný tréningový a študijný deň? Dá sa sklbiť vrcholový šport so štúdiom bez väčších kompromisov?

Do týždňa máme 9 tréningových jednotiek plus zápas cez víkend, tréningy sú doobeda aj poobede. V škole mám individuálny plán, ktorý mi umožňuje chodiť do školy raz do týždňa, v prípade písomiek aj v iné dni. Školu navštevujem v Nitre, takže musím cestovať.

5. Aké máš športové sny a ciele do budúcnosti – a čo by si odkázala mladým Porubänom, ktorí chcú nasledovať tvoju cestu?

Sen je dostať sa do zahraničia a dokázať sa volejbalom užiť. Mladým športovcom v Závažnej Porube by som odkázala, nech si idú za svojim snom, a pri troche šťastia, zdravia a pevnej vôle sa dá všetko dosiahnuť.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme ďalšie študijné i športové úspechy.

rozhovor viedol Dušan Migala

Tereza Bukasová na Majstrovstvách sveta juniorov

Mladá bežkyňa na lyžiach Tereza Bukasová z BK Opalisko, reprezentovala Slovensko na Majstrovstvách sveta juniorov v nórskom Lillehammeri. Na prestížnom podujatí sa stretla s najlepšimi mladými pretekárkami sveta a nazbierala cenné skúsenosti v silnej medzinárodnej konkurencii. Najlepšie umiestnenie dosiahla v pretekoch na 20 kilometrov, kde obsadila 38. miesto. Pre talentovanú športovkyňu je účasť na svetovom šampionáte významným krokom v športovej kariére a zároveň motiváciou do ďalšej prípravy.

-dm-

2. zimná žiacka olympiáda

Štrbské Pleso sa v dňoch 26. a 27. januára 2026 opäť stalo centrom mládežníckeho zimného športu. Druhá Zimná žiacka olympiáda pre

základné a stredné školy nadviazala na úspešný prvý ročník a potvrdila, že podujatie má na Slovensku pevné miesto.

Žiacka olympiáda sa konala pod patronátom Ministerstva školstva, výskumu, vývoja a mládeže SR v spolupráci so Zväzom slovenského lyžovania, Slovenským olympijským a športovým výborom a Slovenským paralympijským výborom. Do súťaží sa zapojilo približne 500 žiakov zo základných a stredných škôl z celého Slovenska. Našu školu reprezentovali dve žiačky zo 4. ročníka - Viktória Rybárska - obrovský slalom, Nina Bukasová - beh na lyžiach. S hrdosťou môžeme povedať, že ich výkony boli obdivuhodné. Viktória Rybárska získala v obrovskom slalome 2. miesto a Nina Bukasová v behu na lyžiach raz 6. a raz 8. miesto. Dievčatá GRATULUJEME!

-VB-

Chlapci trénovali, rodičia pracovali

Uznanie patrí všetkým, ktorí priložili ruku k dielu.

Slnčné počasie vo štvrtok 5. marca 2026 prilákalo na futbalový štadión nielen mladých futbalistov, ale aj ich rodičov. Kým chlapci pod vedením trénera poctivo trénovali, rodičia využili čas na brigádu a pustili sa do úpravy priestorov v blízkosti nového oplotenia.

Členovia futbalového oddielu tak naplnili jeden z programových cieľov. Zveľaďovať a skrášľovať priestory športovísk, ktoré slúžia všetkým. Spoločná práca bola zároveň dôkazom toho, že futbal v obci nestojí len na výkonoch na ihrisku, ale aj na ochote priložiť ruku k dielu. Na výročnom hodnotení si členovia oddielu stanovili pravidlo, že každý z nich odpracuje počas roka desať brigádnických hodín. Zdá sa, že tento záväzok sa podarí naplniť už v jarných mesiacoch.

-dm-

Z rokovania OcZ Správy zo samosprávy

December 2025

Obecné zastupiteľstvo schválilo Zásady hospodárenia s finančnými prostriedkami obce Závažná Poruba a Plán práce na I. polrok 2026.

Starosta Vladimír Mlynček informoval o výskyte medveďa pri rodinných domoch a o osadení dopravného značenia na Ilanovskej ceste.

Poslanci diskutovali o doplnku územného plánu č. 2 a o projekte Regionálneho športového areálu. Projekt je v štádiu riešenia územného rozhodnutia a stavebného povolenia.

RSDr. Dušan Migaľa navrhol zvýšenie platu starostu o 20 %, ktoré poslanci schválili. Starosta uviedol, že s navýšením nepočítal.

V závere zdôraznil potrebu sústrediť sa na menší počet projektov a dotiahnuť ich do konca.

Január 2026

OcZ schválilo správu hlavnej kontrolorky, zhodnotilo investície za rok 2025 a prijalo plán výstavby na rok 2026.

Starosta vysvetlil, že investičné plánovanie bolo ovplyvnené riešením havarijných situácií. Diskutovalo sa o potrebe stanoviť jasné priority.

Riešila sa otázka zberu kuchynského odpadu, pričom obec zvažuje zriadenie ďalšieho zberného miesta.

Občania sa zaujímali o revitalizáciu športového areálu (realizácia v horizonte 2 – 3 rokov), predaj objektu Autronic a výstavbu jogového centra. Športový areál má byť obecný a prístupný verejnosti.

Február 2026

Zastupiteľstvo prerokovalo správu o činnosti DSS a ZpS za rok 2025. Informovalo sa o príprave projektovej dokumentácie na prístavbu zariadenia a prekládku vodovodu.

Obec plánuje zavedenie optického internetu v zariadení a pripravuje projekt na získanie finančných prostriedkov na

• Z rokovaní a OcZ

• Zľava: Lenka Luštiková - Cibulová, Katarína Poliaková, Vladimír Mlynček, Iveta Jurečková

zakúpenie automobilu pre potreby klientov.

Diskutovalo sa aj o kvalite predloženej správy, pričom zazneli rozdielne názory poslancov.

V časti „Rôzne“ starosta informoval o oprave kotla v základnej škole. Zástupkyňa starostu informovala o možnostiach zapojenia sa do výziev na podporu sociálnych služieb, detských ihrísk a rekonštrukciu šatní telocvične.

Spracoval Dušan Migaľa

Plné znenie uznesení a zápisníc nájdete:
<https://www.zavaznaporuba.sk/samosprava/uznesenia-a-zapisnice/>

Jaskyňa nie je smetisko

Nečakaný nález v podzemí preveril našu zodpovednosť voči prírode

V uplynulých dňoch došlo v katastri našej obce k nečakanému nálezu v jednej z miestnych jaskýň. Na udalosť upozornila aj reportáž televízie Televízne noviny na TV Markíza.

Počas pravidelnej kontroly podzemných priestorov pracovníci Správy slovenských jaskýň objavili vo vreciach pozostatky živočíšneho pôvodu. Takýto nález je v jaskynnom prostredí mimo-

riadne nezvyčajný a vyvolal oprávnený záujem odborníkov aj verejnosti.

Jaskyne predstavujú jedinečný a citlivý ekosystém. Ich stabilná mikroklima, špecifická fauna a krehká rovnováha sú výsledkom tisícročí prirodzeného vývoja. Každý neodborný zásah, znečistenie či ukladanie odpadu môže mať vážne a dlhodobé následky. Nielen pre podzemné priestory, ale aj pre širšie životné prostredie.

Po oznámení nálezu boli na miesto privolané príslušné orgány, ktoré situáciu zdokumentovali a odborne posúdili. Následne sa pristúpilo k riešeniu tak, aby nedošlo k ohrozeniu zdravia obyvateľov ani k poškodeniu prírody. Zamestnanci obce v spolupráci s kompetentnými úradmi zabezpečili odborné odstránenie pozostatkov, ktoré boli následne zlikvidované v kafilérii v súlade s platnou legislatívou. Tento postup bol nevyhnutný z hygienických aj bezpečnostných dôvodov.

Zároveň chceme občanov uistiť, že lokalita bude naďalej monitorovaná. Naším cieľom je predchádzať podobným situáciám, dôsledne chrániť prírodné dedičstvo a zachovať bezpečné prostredie pre všetkých.

Ochrana prírody nie je samozrejmosťou. Je spoločnou zodpovednosťou nás všetkých. Apelujeme preto na občanov, aby v prípade akéhokoľvek neobvyklého alebo podozrivého nálezu v prírode bezodkladne informovali obecný úrad, alebo príslušné orgány. Včasná nahlásenie pomáha predchádzať rizikám a umožňuje rýchle a odborné riešenie situácie.

Vladimír Mlynček, starosta

Foto: Televízia Markíza

Záznam z reportáže si môžete pozrieť na nasledujúcom odkaze:

<https://www.markiza.sk/relacie/televizne-noviny/video-bonus/145346-necakane-prekvapenie-v-jaskyni>

Veľká noc – nádej, ktorá prichádza potichu

Blíži sa Veľká noc. Tieto sviatky si mnohí spájajú s jarou, sviežou zelenou, vôňou koláčov či stretnutiami v rodine. Po zime prichádza svetlo, teplo a nový život. Príroda sa prebúda a spolu s ňou akoby aj naše srdcia.

Veľká noc však nie je len tradícia. Nie je to len zvyk. Nie sú to len voľné dni. Je to príbeh. Veľká noc je príbehom bolesti, straty a neistoty. Veľká noc je príbehom kríža.

Učeníci na Veľký piatok zažili sklamanie a strach. To, v čo dúfali, to sa im celé zrútilo. Ich učiteľ zomrel. Ticho hrobu akoby zatvorilo dvere všetkým nádejám.

Ale práve do tohto ticha zaznieva veľkonočné ráno. Jeho posolstvo je veľmi jasné a veľmi silné!

Apoštol Pavel napísal Korintským kresťanom veľmi otvorene a bez prikrášľovania: *A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera.* (1K 15,14).

Ak by sa veľkonočné ráno nikdy nestalo, ak by Ježiš zostal v hrobe, potom by viera nemala pevný základ. Bola by len peknou myšlienkou, možno tradíciou, ale bez skutočnej nádeje.

Veľká noc preto nie je len o jari, zvykoch či stretnutiach pri sviatočnom stole. Je o otázke, na ktorej záleží viac, než si často uvedomujeme: Má náš život presah? Má láska väčšiu silu než smrť? Má odpustenie posledné slovo?

Kresťanská odpoveď znie: áno. Nie preto, že by sme si to želali, ale preto, že Boh konal. Vzkriesenie Ježiša Krista je vyjadrením, že zlo, vina ani smrť nemajú konečné slovo. Že aj tam, kde človek vidí koniec, aj tam môže Boh začať niečo nové.

Apoštol Pavel ide priamo k podstate. Nepoužíva pekné obrazy, nepoužíva ani zjemňujúce slová. Hovorí celkom jasne, že ak Kristus nevstal z mŕtvych, všetko je zbytočné. Je zbytočné kázanie, je zbytočná viera, je zbytočná nádej, je zbytočná cirkev. Všetko by bolo postavené na ilúzii. Bez vzkriesenia by kríž zostal len tragickou smrťou spravodlivého človeka. Bez vzkriesenia by sme nemali istotu odpustenia. Hriech by zostal nepremožený a smrť by mala posledné slovo.

Ale Pavel nekončí pochybnosťou! Po „ak“ prichádza pevné vyznanie: *Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umretých.* (1K 15,20). S istotou vyznáva, že Kristus bol vzkriesený. A práve v tom spočíva pokoj, ktorý si kresťania pripomínajú počas sviatkov Veľkej noci – nádej nie je ilúziou, nádej je darom.

To malé „ale“ mení všetko. Znamená, že viera nie je márna, že kríž bol skutoč-

ne víťazstvom, že naše hriechy sú odpustené a smrť už nie je konečnou hranicou. Vzkriesenie je Božím potvrdením, že obeť Ježiša Krista bola prijatá a že nový život je otvorený každému, kto verí.

Prázdny hrob teda nie je len udalosťou minulosti. Je posolstvom aj pre nás dnes. Hovorí, že posledné slovo nemá smrť, ani beznádej, ani zlyhanie. Posledné slovo má život. Boh dokáže vstúpiť aj do našich „veľkých piatkov“ – do chvíľ, keď nerozumíme, keď sa bojíme, keď strácame istotu – a priniesť nový začiatok.

Možno aj my prežívame obdobie čakania. Možno stojíme pred otázkami, na ktoré zatiaľ nemáme odpoveď. Možno sa nám zdá, že niečo v našom živote akoby „zostalo v hrobe“. Veľká noc nám však pripomína, že Boh koná aj vtedy, keď sa zdá, že je ticho, že Pán Boh dokáže priniesť svetlo aj tam, kde ho už nečakáme.

Vzkriesenie Ježiša Krista je nádejou, ktorá nevypchá s koncom veľkonočných sviatkov. Je pozvaním dôverovať, že aj po zime prichádza jar, že aj po noci svitá ráno.

Veľká noc však nestojí na pocitoch ani na tradíciách. Veľká noc stojí na udalosti. Buď sa vzkriesenie stalo, alebo je kresťanstvo prázdne. Veľká noc nám neprináša lacný optimizmus. Prináša istotu založenú na Božom čine. Ak Kristus nevstal, všetko je márne. Ale On vstal – a preto nič nie je zbytočné.

Nech sú tieto sviatky pre nás všetkých časom zastavenia, vďačnosti a novej dôvery. Možno nie všetkému rozumieme. No veľkonočné posolstvo nás uistuje, že ani v neistote nie sme sami. Prajem nám všetkým, aby sme tieto sviatky neprežili len navonok, ale aby sa veľkonočné posolstvo dotklo aj nášho vnútra. Aby sme v ňom našli pokoj, odpustenie a novú nádej pre každodenný život.

Prajem nám požehnané sviatky Veľkej noci!

Mgr. Eva Germanová, PhD., zborová farárka

Národný týždeň manželstva

Tohtoročný Národný týždeň manželstva sme si v Evanielickom kostole v Závažnej Porube pripomenuli dvomi podujatiami.

V stredu 11. februára 2026 sme na biblickej hodine hovorili o manželstve ako dare a povolani, ktoré je postavené na láske, úcte a spolupráci. V nedeľu 15. februára 2026 boli na službách Božích požehnané manželské páry.

Téma NTM bola zvolená veľmi aktuálne „Tu a teraz“, aby sme si pripomenuli, že manželstvo sa nežije v minulosti ani v budúcnosti, ale v prítomnosti. V našom uponáhľanom svete je veľmi potrebné pripomenúť si to. Je potrebné nájsť si čas jeden pre druhého.

Sestra farárka v kázni Božieho slova zdôraznila, že manželstvo je trvalý zväzok muža a ženy, že vytvára optimálne podmienky pre emocionálny život, pre výchovu detí i pre osobný rast a šťastie manželov a že dobré manželstvo je predpokladom harmonickej rodiny a zdravého rozvoja detí.

Keďže téma Predpôstnej nedele je „Dar Božej lásky“ v kázni Božieho slova sa spoločenstvo v chráme Božom zamýšľalo nad slovami apoštola Pavla, ktoré máme zapísané v 1. liste Korintským, v 13. kapitole. Ide o „Hymnu lásky“, ktorá nám ponúka obraz kresťanskej lásky. Tieto Pavlove slová patria k najvýznamnejším miestam Písma svätého. Mnohí ich vedia naspamäť. V hymne - oslavnej piesni - by sme čakali, že apoštol Pavel ospieva lásku tak krásne, že jej výsledný obraz bude mať so skutočnosťou len málo spoločné. Apoštolovi však nejde o to, aby nám poskytol krásny, no falošný obraz kresťanskej lásky. Ide mu o to, aby poukázal na podstatné črty skutočnej kresťanskej lásky.

A keďže viditeľným gestom tohtoročného NTM bolo objatie, takto sme sa spolu odfotili!

Text: Eva Germanová
Foto: Radovan Polesný

Prázdná stolička

V stredu 4. februára 2026 sa v CZ ECAV na Slovensku Závažná Poruba konala nezvyčajná Biblická hodina. Bežne sa stretávame v modlitebni fary, čítame Božie slovo, o ktorom spolu diskutujeme a zaspievame piesne. Teraz sme sa vybrali do Synagógy v Liptovskom Mikuláši, kde je od 26. januára 2026 nainštalovaná výstava „Prázdná stolička“. A práve ona sa stala objektom nášho záujmu.

Výstava mapuje obdobie, kedy boli žiaci židovského vierovyznania vylúčení zo školy. Polovica z nich bola počas holokaustu zavraždená.

Jednotlivé panely ponúkajú dobové dokumenty, plagáty s antisemitskými heslami, fotografie miest i ľudí, zoznamy vylúčených žiakov, ktorí v čase 2. svetovej vojny trpeli pre svoje vierovyznanie. Boli i takí, ktorí tiež trpeli preto, že poskytli pomocnú ruku. Súčasťou výstavy sú aj školské artefakty – lavica so stoličkami, oblečenie – dokonca i bicykel, či lyže.

Je to hodnotné dielo, ktoré vytvorili žiaci Evanjelického kolegiálneho gymnázia v Prešove na podnet a s pomocou svojich vyučujúcich. Ide o veľmi pôsobivú a zároveň pamätnú expozíciu.

Hlavným posolstvom výstavy „Prázdná stolička“ je priblížiť historické fakty, ale aj sprostredkovať osobné príbehy mladých ľudí, ktorých životy boli násilne prerušené. Výstava chce poukázať na hodnoty ako ľudskosť, tolerancia a dôležitosť pamäte minulosti.

Ani chlad nás neodradil a my sme pri počúvaní zaujímavého výkladu o jednotlivých paneloch v Synagóge pobudli vyše hodinky. Kto prišiel, neolutoval. Dozvedeli sme sa veľa informácií a nie raz si uvedomili ako dobre si v dnešných

časoch žijeme. Žiaľ, nenávisť je v mnohých srdciach ľudí prítomná i dnes.

Počas nášho stretnutia v synagóge sme si pripomenuli 120. výročie narodenia známeho nemeckého teológa Dietricha Bonhoeffera zaspievaním piesne „Predivná moc“.

Ďakujeme pani zástupkyni EGJT v Liptovskom Mikuláši Janke Sládekovej, ktorá nás výstavou sprevádzala!

Eva Germanová, foto: Dušan Migala

Ekumenická pobožnosť

*„Náš zrak sa upiera k tebe,
Bože všetkých.“*

V nedeľu 18. januára 2026 o 15.00 hodine sa v Závažnej Porube uskutočnila ekumenická pobožnosť, ktorá spojila veriacich v duchu Božieho slova, modlitby, porozumenia a vzájomnej úcty. Spoločné stretnutie evanjelikov a katolíkov sa nieslo v dôstojnej atmosfére.

Modlitby, biblické čítania, nábožné piesne i duchovné slovo sa zameriavali na hodnoty jednoty, pokoja a vzájomného rešpektu medzi ľuďmi. Silným posolstvom pobožnosti bola myšlienka, že rozdielnosť tradícií nemusí rozdeľovať, ale naopak – môže spájať a obohacovať. Veď u Krista je pre všetkých prameň života. V jeho svetle vidíme svetlo života, porozumenia i nádeje.

Účasť veriacich potvrdila, že ekumenické stretnutia majú v našej obci svoje miesto a sú dôležitým prejavom duchovnej súdržnosti i dobrého spolužitia. Pobožnosť bola zároveň príležitosťou na tiché zastavenie, osobné zamyslenie a spoločnú modlitbu za obec, jej obyvateľov a za pokoj vo svete.

Ekumenická pobožnosť v Závažnej Porube tak opäť pripomenula, že dialóg, úcta a spoločné hodnoty sú základom dobrých vzťahov, nielen medzi cirkvami, ale aj medzi ľuďmi navzájom.

Pobožnosť pripravili v spolupráci Evanjelický cirkevný zbor a Rímskokatolícka farnosť v Okoličnom. Na organe sprevádzal brat farár Vladimír Pavlík.

Dušan Migala

Evanjelický kostol v Iľanove stojí 50 rokov

*Dopoludnia služby Božie,
popoludní Koncert vďaky*

Široká verejnosť z Iľanova i blízkeho okolia si v nedeľu 1. februára 2026 pripomenula a dôstojne oslávila 50. výročie postavenia a posvätenia evanjelického kostola v Iľanove. Chrám, ktorý vznikol

počas siedmich rokov je dodnes symbolom tolerance, spolupráce a vzájomnej pomoci. Na jeho výstavbe sa podieľali nielen evanjelici, ale aj katolíci a baptisti.

Dopoludnia sa konali slávnostné služby Božie, na ktorých kázňou Božieho slova poslužil generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Ivan Elko. Slávnostná atmosféra pokračovala popoludní Koncertom vďaky, venovaným tomuto významnému jubileu, za účasti početnej skupiny Porubänov.

V programe vystúpil sláčikový súbor Little Symphony String Ensemble, ktorý publiku ponúkol diela klasickej, filmovej i tanečnej hudby. Prítomných oslovil aj domáci farár Marián Bochnička, ktorý s nadhľadom a znalosťou priblížil časy výstavby i históriu chrámu, ktorého brány sa prvýkrát otvorili 1. februára 1976 a ktorý mohol byť následne posvätený.

– dm –

Deň pokánia

Spomienka na ťažké chvíle

V nedeľu 8. februára 2026 sme si pripomenuli 81. výročie evakuácie. V úvode služieb Božích, ktorých sa zúčastnil aj starosta našej obce Vladimír Mlynček, sestra farárka citovala z obecnej kroniky, kde je zaznamenané: „Deň 8. 2. 1945 patrí medzi najčernejšie dni v dejinách Závažnej Poruby a okolitých obcí. ... Tak to bolo akoby udrel hrom, ľudom po tomto chýre v prvej chvíli až rozum zastal. Razom máš nechať napospas vojne všetko, čo ti Boh pomohol od malička, s odriekaním pohodlia zgadzovať. Dom, náradie, šatstvo, stravu, dobytok a milý, zlatý útulný domov. V celej dedine bolo vari iba zo 5 párov koní, i to len také kaliky, čo vojaci povymieňali. Nebolo ani pomyslenia, aby ťa niekto odviezol. Čo vziať na sánočky? Kde na noc i s deťmi? Vonka zima a ruské mínometry príšerne rachotali. Vtedy sme pocítili, že ako je ťažko zanechávať rodné hniezdo. No ísť sa muselo.“

Približne dva mesiace žili obyvatelia Závažnej Poruby v okolitých obciach u ľudí, ktorí ich vo svojich domoch v ťažkej situácii prichýlili. S vďačnosťou si pripomínáme túto udalosť. V rámci služieb Božích bola Spoveď a po nej mohli kajúci pristúpiť k Pánovmu stolu. Udalosť evakuácie je spomienkou na ťažké chvíle, ktoré prežívali obyvatelia Závažnej Poruby, ale aj na otvorené srdcia a domy tých, ktorí ich počas nej u seba doma prichýlili. Ďakujeme!

Biblická hodina mužov Liptovsko-oravského seniorátu

Muži, ktorí prichádzajú na biblickú hodinu sa 18. 2. 2026 stretli v Závažnej Porube. Naš cirkevný zbor privítal bratov z cirkevných zborov Liptovský Ondrej, Liptovský Ján, Smrečany, Svätý Kríž – Lazisko, Liptovský Mikuláš – Palúdzka a Liptovská Sielnica. Po privítaní sme zapievali pieseň, pri ktorej nás hudobne doprevádzal brat farár Pavlík a potom sme sa zamýšľali nad Božím slovom z Knihy Daniel. A keďže sa naše stretnutie konalo na popolcovú stredú, našich bratov sme ponúkli sladkými šiškami.

Mgr. Eva Germanová, PhD.

Odpočinutie večné, daj všetkým Rúfusovcom, Pane

Dnes som s evanjelickou zborovou farárkou Erikou Sokola pochovával v bratislavskom krematóriu Magdu Rúfusovú. Rebeka, ktorá aj pri svojej smrti spájala. Zomrela 1. januára na Slávnosť Bohorodičky Panny Márie. Pochovaná bola dnes, na 170. výročie smrti Ludovíta Štúra.

Milan by povedal: „Silná až po koreienky vlasov.“ Žena proroka, čo za oboch obliekala nohavice. Uniesla, čo sa uniesť muselo. A malo. Tvrdohlavá. Tak trochu hluchá. Slepá. Zhrbená a krivá. Žena. Verná až za hrob svojim. Pieta. Ani Michelangelova. Ani Saudkova. Vždy svoja. Silná až po koreienky vlasov. Žena proroka. Kríž, o ktorý sa opieral. A písal básne.

Jedna novinárka sa ma po Magdinej smrti opýtala: „Prekvapila vás v živote niečím, čo by ste od nej nečakali? Odpovedal som jej: „Prekvapila ma mierou obety Milanovi a Zuzke. Išla pritom až do krajnosti. Naučila sa popierať seba. Bola pestúnkou a opatrovatelkou pre oboch. Aj vďaka nej sa Zuzka dožila tak dlho. Bez nej by odišla oveľa skôr. A Milan? Bez Magdy by nebolo veľkého básnika. Aj tu platí, že za úspechom muža hľadaj jeho ženu. Magda bola mimoriadne štedrá. Za hranice osobného sebazničenia. Až heroického. Poznajúc ten príbeh kladiem si otázku: Kde sú u človeka hranice sebadarovania? Magda ich nemala. Smola pre ňu. Zisk pre najbližších. A pre Slovensko, ktorému tým darovala veľkého básnika. Pri žiadnom rozprávaní o Milanovi by sme nemali zabudnúť na Magdu. Básnikovu ženu. Obaja v živote stavali mosty. Predurčovali ich k tomu aj ich konfesie.“ Mnohí sa zvyknú odvolávať na Milana. Čo by nám ale dnes povedal náš národný prorok? Čo by ako luterán povedal luteranom? Bol by spokojný s tým, čo by videl? Čo by povedal katolíkom? Politikom? Slovensku? Asi by sme všetci poriadne škripali zubami. To sa pri počúvaní prorokov stáva.

Keď mi je najťažšie, siahnem po jednom z jeho listov. Napísal mi v ňom: „Priateľ, môj. Ďakujem za dôveru, s ktorou ste mi odkryli svoj zápas. Vedel som, že to nebudete mať ľahké, doba si svoje deti nerada púšťa z rúk, ale iba vyzápaseaná radosť je radosťou, vyzápasený pokoj je pokojom. Posielam Vám záznam svoj-

ho niekdajšieho zápasu. Čím už má odsúdené spoločenstvo, či živočíšny druh zachytiť signály zániku, ak nie tým, čomu sa hovorí pud zachovania druhu?

Vám sa napokon Vaša epocha zhnu-sila, obrátili ste sa jej chrbtom. Ale mýlite sa v predpoklade, že ona Vás len tak ľahko pustí. Ona tie rozkoše nedáva zadarmo, vyberá si za ne Miklošove dane.

Veľmi Vám želim, aby ste ten zápas ustáli a vyšli z neho ako víťaz. A dosiahli tak toho, čo je najvyššou odmenou súručenstva s Ním. Pokoj Boží. Nie náhodou slovo ‚pokoj‘ lemuje Ježišovu misiu ako rámcová kompozícia – na začiatku i na konci. ‚A na zemi pokoj...‘ pri narodení a ‚Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam‘ pri konečnej rozlúčke s učeníkmi. Pokoj má vtedy cenu, keď si ho odtrpíme. Pamätajte, že bez Veľkého piatku nič nebolo by veľké.“

Ďakujem Vám, drahý prorok. Ďakujem Vám, drahá prorokova žena. Nech naše životy aj život Slovenska stojí na skale, ako sme počuli u evanjelistu Matúša. Modlite sa u Boha za nás pozostalých. Vyprosujte nám Boží pokoj. Nech sme ľuďmi a národom, ktorý sa konečne naučí mať rád sám seba. Lebo len vtedy bude národom spokojným, šťastným a sebavedomým. Takým, akým ho túžil vidieť prorok. I Magda. Prorokova žena. Odpočinutie večné, daj vám, všetkým Rúfusovcom, Pane. A svetlo večné nech vám svieti. Nech odpočívate vo svätom pokoji. AMEN.

Karol Lovaš, katolícky kňaz,
publicista a novinár.
Dlhodobu sa venuje témam viery,
spoločnosti, médií a kultúry.

Okienko MŠ Zvedavček

Mikuláš v našej MŠ, vôňa medovníkov a čaro očakávania

Detičky v našej MŠ sa aj toto predvianočné obdobie s veľkou netrpezlivosťou pripravovali na príchod svätého Mikuláša.

Každý deň sa poctivo učili básničky a pesničky, ktorými ho chceli privítať. Viedli tiež zaujímavé rozhovory o tom, aké prekvapenia im Mikuláš asi priniesie a prečo je dôležité byť dobrý a pomáhať druhým.

Nechýbali ani tvorivé aktivity. Deti si s nadšením vyrobili vlastnú mikulášsku čižmu, aby mal Mikuláš kam dávať sladké dobroty. Veľkým zážitkom bolo aj pečenie voňavých medovníkov, ktoré si deti s radosťou zdobili a napokon aj s chuťou ochutnali. Škôlkou sa niesla príjemná vôňa korenín a všade bolo cítiť predvianočnú atmosféru.

Môžeme povedať, že celý týždeň sa niesol v duchu radosti, spolupráce a tvorivosti. Deti si upevňovali tradície, rozvíjali svoju fantáziu a zároveň sa učili trpezlivosti pri čakaní na Mikuláša.

Veríme, že tento krásny čas plný očakávania zostane deťom dlho v pamäti a priniesie im veľa pekných spomienok.

Rozsvietenie vianočného stromčeka a vianočné trhy priniesli radosť, svetlo a čaro Vianoc

Vo štvrtok podvečer 4. decembra sa v areáli našej materskej školy pri obecnom úrade uskutočnilo tradičné rozsvietenie vianočného stromčeka, ktoré je už neodmysliteľnou súčasťou adventného obdobia v našej obci. Spolu s našimi deťmi, ich rodičmi, starými rodičmi a ostatnými obyvateľmi sme prežili krásne chvíle plné radosti, očakávania a pravej vianočnej atmosféry.

Program slávnostne otvorili členky skupiny Seniorka, ktoré priniesli na nádvorie symbolické svetlo. Práve týmto svetlom bol rozsvietený vianočný stromček, ktorý sa v okamihu rozžiaril desiatkami drobných svetielok. Oči našich detí sa rozžiarili spolu so stromčekom a na ich tvárach bolo vidieť nadšenie a úprimnú radosť.

Pod rozsvieteným stromčekom vystúpili aj deti našej materskej školy. S veľkou odvahou a radosťou zaspievali dve krásne vianočné piesne, ktorými potešili svojich rodičov aj všetkých prítomných. Na záver sa deti spoločne zapojili do spevu piesne Tichá noc, čím sa vytvorila dojemná a pokojná atmosféra predvianočného večera.

Veľkým prekvapením bol príchod Mikuláša, ktorý zavítal medzi deti spolu s anjelom a čertom. Deti mu s radosťou recitovali básničky a spievali pesničky, za čo si vyslúžili sladké odmeny a milé slová pochvaly. Stretnutie s Mikulášom bolo pre deti silným zážitkom, na ktorý budú dlho spomínať.

Podujatie pokračovalo vianočnými trhmi v kultúrnom dome, na ktorých sa podieľali aj rodičia našich žiakov. Svoje miesto tu mali aj výrobky našich detí – drevené, voskové a papierové ozdoby, ktoré si pripravovali s veľkou snahou a nadšením. Výťažok z trhov bol rozdelený medzi našu materskú školu a základnú školu a pomôže podporiť ďalšie školské aktivity.

Toto krásne podujatie opäť ukázalo silu tradícií, spolupatričnosť našej obce a radosť z blížiacich sa Vianoc. Pre deti bolo nezabudnuteľným zážitkom a pre nás dospelých pripomenutím toho, aké dôležité je spoločne vytvárať chvíle plné svetla, pokoja a ľudskosti.

Vianočné aktivity a divadielko v našej MŠ – týždeň plný rozprávkových chvíľ

Adventné obdobie patrí v našej MŠ medzi najkrajšie časti roka. Spoločne s deťmi sme sa rozprávali o vianočných tradíciách, zvykoch a o význame Vianoc – o láske, obdarovaní a trávení času s rodinou.

Deti s veľkým záujmom počúvali rozprávanie o tom ako sa kedysi Vianoce slávil, čo symbolizuje vianočný stromček, adventný veniec či betlehem. Prostredníctvom rozhovorov, príbehov a obrázkov si rozširovali vedomosti a zároveň sa učili vyjadrovať svoje pocity a zážitky spojené s týmto vianočným obdobím.

Veľkú radosť deťom priniesli aj tvorivé aktivity. S nadšením vyrábali stromčeky z kartónu, ktoré si ozdobili podľa vlastnej fantázie. Z papierových tanierov vytvárali anjelikov, ktorí nám pripomenuli pokoj a dobro. Nechýbalo ani maľovanie usmiatech snehuliakov, pri ktorom si deti precvičili jemnú motoriku, fantáziu a kreativitu. Výsledkom boli nádherné práce, na ktoré boli deti právom hrdé.

Súčasťou týždňa bol aj tanec a hudba. Na veselú pesničku o snehuliakovi si deti s radosťou zatancovali. Snehulička nám v maske stvárnilo veselé a usmiate dievčatko, ktoré si túto aktivitu naozaj veľmi užívalo.

Predvianočný týždeň sme ukončili divadielkom o vianočných darčekom, ktoré deťom prinieslo veľa radosti a smiechu. Prostredníctvom vianočného príbehu si deti uvedomili, že najväčším darčekom nie sú len hračky, ale aj láskavosť, priateľstvo a čas strávený s blízkymi.

Predvianočný výlet Zvedavčekov do Liptovského Mikuláša, plný zážitkov a poučenia

V predvianočnom období sa deti našej MŠ vybrali na krásny a poučný výlet do mesta, ktorý bol plný radosti, objavovania a nových skúseností. Cieľom výletu bolo nielen spríjemniť deťom adventný čas, ale aj rozšíriť ich poznatky o tradíciách, kultúre a bežnom živote v meste.

Navštívili sme Slovenské múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva, kde sa konali vianočné tvorivé dielne. Deti tu privítali šikovné tety a ujovia, ktorí pripravili množstvo krásnych ručne vyrábaných výrobkov – vianočné ozdoby, dekorácie a drobné darčekom. Deti mali možnosť si výrobky zakúpiť, čím si hrou a prirodzenou formou osvojili základy finančnej gramotnosti. Učili sa, že peniaze majú hodnotu, že si treba vybrať, čo chcú kúpiť, a že darčekom môžu urobiť radosť nielen im, ale aj ich blízkym.

Po návšteve múzea sme sa prešli mestom, kde deti obdivovali vianočnú výzdobu, svetielka a stromčeky, ktoré vytvárali čarovnú vianočnú atmosféru.

Na záver výletu sa deti vyšantili v galerijnej záhrade, kde mali priestor na pohyb, hry a oddych. Smiech, radosť a detské nadšenie naplnili celý priestor a bolo krásne sledovať, ako si deti užívajú spoločné chvíle so svojimi kamarátmi.

Tento výlet bol pre deti nielen zábavným spštením decembrových dní, ale aj cennou skúsenosťou, ktorá podporila ich samostatnosť, zodpovednosť a sociálne zručnosti.

Veríme, že tieto krásne chvíle si deti dlho uchovávajú v pamäti a budú im pripomínať čaro predvianočného obdobia.

Vypracovala: Mgr. Tatiana Brtňanová

Zasnežený mesiac január

Zimné obdobie v materskej škole sme po vianočných prázdninách venovali spoznávaníu zimných športov. Prostredníctvom zážitkového učenia sa deti oboznámili s lyžovaním, bežeckým lyžovaním aj hokejom, či korčuľovaním. Veľkým zážitkom bolo pre nich, že si lyže mohli pozrieť z blízka, dokonca aj vyskúšať, zistili, že na koberci v triede to ide oveľa jednoduchšie ako na snehu. Mali športovci privítali v našej materskej škole opäť vzácnu návštevu, bývalú reprezentantku bežeckého lyžovania Veroniku Bukasovú, ktorá veľmi hravo a pútavo deťom porozprávala o tomto športe, spoločne si prezreli profesionálnu výstroj a poskladali ozajstného bežca v kombinéze. Takéto stretnutie bolo pre deti veľkou motiváciou a inšpiráciou k aktívnemu tráveniu voľného času.

Predškolační v rámci doobedných činností využili snehovú nádielku a možnosti športovania v našej obci. Stali sa z nich skutoční bežkáři a korčuľari, za pomoci pani učiteliek, či rodičov, si osvojili správnu techniku, pestovali odvahu, pevnú vôľu aj radosť z nového pohybu.

Týždeň vyvrcholil už tradičnou povianočnou besiedkou, ktorú si deti spoločne s pani učiteľkami pripravili pre svojich blízkych, a tak im vyčarili úsmev na tvári, aj slzu dojatia na líci.

K zimnému času patrí aj starostlivosť o zvieratká v zime, s najmenšími motýlikmi sme si s pomocou ocka Mateja vyrobili vlastnoručne krmítko pre vtáčiky, drevo nám ochotne poskytol ujo Ludo Bukas, a deti majstrovali, šmirgľovali, maľovali, vrtali, či zatľkali klinec. Spoločne prejavili radosť z hotového diela.

A už len pozorovali kedy prileť ozajstný vtáčik.

Najstaršie deti z triedy včielok si zase osvojovali a rozvíjali pohybové zručnosti na snehu s bežkami, ktoré nám zapožičal pre MŠ na obdobie 1 týždňa pán starosta V. Mlynček. Polovica detí si zatiaľ upevňovala zručnosti na korčuľoch prinesených z domu. Ochotne im pritom pomáhali ich pani učiteľky z triedy, ktoré sa im ochotne a spoľahlivo venovali a každý deň ráno veselo kráčali na Opalisko. Bola to predpríprava pred lyžiarskym výcvikom, ktoré deti čoskoro čakal. Aj takto pomáhame rozvíjať ciele našej materskej školy zameranej na pohybovú výchovu. V našej materskej škole kladieme dôraz na zážitkové učenie, pretože veríme, že deti sa najlepšie učia prostredníctvom vlastnej skúsenosti. Deti tak môžu slobodne objavovať, skúšať, experimentovať a aktívne sa zapájať do diania v MŠ.

Vypracovala: Ing. Paulína Dideková

Športu zdar!

Mesiac február bol pestrým mesiacom, kde sa naši malí škôlkári venovali okrem iného aj pestrým športovým aktivitám. V termíne od 02.02.26 do 06.02.26 sa zúčastnili lyžiarskeho výcviku na Opalisku pod vedením inštruktorov z lyžiarskej školy PEPEski and SNOWBOARDING, ktorí sa našim deťom zodpovedne a trpezlivo venovali, za čo im patrí obrovská vďaka.

Výcvik sa realizoval nielen pre najstaršie deti z triedy Včielok, ale zúčastnili sa ho aj niektoré menšie deti z triedy Lienok. Deti sa tak mohli znova popasovať s novými pohybovými aktivitami, zdokonaľiť si svoje schopnosti, zručnosti, a zároveň sa obohatiť o nové dobrodružstvá. Niektoré z detí už síce mali isté skúsenosti s lyžovaním, pre iné to bola ešte prvotná, nepreskúmaná oblasť, ktorú do konca kurzu premenili na objavenú zábavnú športovú činnosť. Dali sa evidovať veľké pokroky, zlepšenie techniky u pokročilých lyžiárov a hlavne úprimná detská radosť z úspechu.

Mnohé deti sa síce na začiatku výcviku ešte len oboznamovali s lyžiarskym výstrojom a celkovo s lyžami na nohách,

postupne však zvládli jazdu na kotve, učili sa padať počas jazdy na svahu, spúšťať sa, brzdiť a pritom ostať na nohách. Podľa získanej skúsenosti s lyžovaním boli deti rozdelené do troch skupín od začiatníkov až po najzručnejších lyžiarov a rozlíšení boli farebnými vestami – pre najlepšiu úroveň bola určená farba zelená.

Každý deň začínal spoločnou rozvíčkou, po ktorej boli deti rozdelené do skupín podľa zdatnosti. Začiatníci v skupine červených trénovali na malom lanovom vleku. Začínali od úplných základov – od správneho postoja a držania tela až po obľúbenú jazdu v pluhu, ktorú volali „pizza“. Postupne sa naučili prenášať váhu a bezpečne brzdiť, čo si vyskúšali aj pri jazde pomedzi kužeľe. Deti zo strednej skupiny oranžovej sa už odvážili na vlek a zjazdovku Kucbiel. Trénovali techniku nastupovania a vystupovania z vleku a zdokonaľovali svoje lyžiarske zručnosti priamo na svahu. Zameriavali sa na hravé osvojenie stability, ovládanie rýchlosti a zmeny smeru, brzdenie v pluhu a malé oblúky. Najzručnejší lyžiar brázdili zjazdovku Fajka. Venovali sa technike oblúkov a prekonávaniu rôznych prekážok, čím sa pripravovali na vyvrcholenie celého týždňa.

Veľké finále prišlo v posledný deň výcviku, keď sa uskutočnili záverečné preteky pred zrakmi hrđých rodičov detí. Deti predviedli svoj progres – jazdu tunelom, slalom pomedzi prekážky a cieľovú rovinku úspešne zvládli úplne všetci. Odmenou pre každého lyžiara bola zaslúžená zlatá sladká medaila v podobe keksa Fidorky a pamätný diplom. Sladká bodka na záver čakala deti v Bufete u Fera, kde pán Ján Mlynček nezištne pripravil pre všetky deti vynikajúce palacinky so šľahačkou a teplý čajík. Touto cestou mu ešte raz srdečne ďakujeme za milé pohostenie. Rovnako ďakujeme všetkým rodičom za ich podporu a ohotu pri organizovaní dopravy, bez ktorej by sme tento skvelý výcvik nemohli zrealizovať. Taktiež nemalá vďaka patrí pánu starostovi Vladimírovi Mlynčekovi za zabezpečovanie a úhradu vleku z financií obce a úhradu kurzu pre predškolákov z dotácií. Spoločnými silami sme deťom z MŠ zabezpečili nové zážitky a cennú športovú skúsenosť.

Pestujeme tradície – fašiangová zábava, karneval

Deti v našej MŠ vedíme aj ku poznávaniu a pestovaniu tradícií, kultúry v našej obci. Keďže je február obdobím fašiangov, deťom sme vysvetľovali, čo sú to fašiangy, ako si ich pripomíname, slávime, čo je to Homrľaj a aké mali zvyky ľudia v minulosti.

V rámci udržiavania týchto tradícií sme uskutočnili v MŠ karneval, kde si každé dieťa aj pani učiteľky priniesli masky a naša škôlka sa tak stala centrom zábavy pri rozpoznávaní princezien, bojovníkov, dinosaurov, hasičov, včielok, lienok, či iných zvieratiek, povolání a postáv z rozprávok. Na niektorých maskách sa prejavila aj zručnosť, tvorivosť, nápaditosť rodičov a boli naozaj veľmi zaujímavé, obdivuhodné. Všetky deti si užili nové aktivity, oboznámenie sa s maskami, tanec, spev a kopec zábavy. Na osvieženie zvykov z minulosti sme zrealizovali aj výpravu s maskami po dedine sprevádzanú spevom a tancom, hrou na detských rytmických nástrojoch, samozrejme, aj so sprievodom malého bubeníka.

Počas tejto aktivity sme sa pri niektorých domovoch aj zastavili, zaspievali sme domácim a oni nás potom za odmenu odmenili sladkými dobrotami, či ovocím. Navštívili sme napríklad rodinu Beťkovú, Štepitovú, deti zo Základnej školy M. Rúfusa priamo pred školou, za-

stavili sme sa aj pred obchodom s potravinami a tiež pri bývalej pani riaditeľke Kataríne Jambrichovej, ktorá nás občerstvila sladkými šiškami so šľahačkou. Samozrejme, nezabudli sme navštíviť aj zamestnancov obecného úradu a tiež im trochu zaspievať, zahrať, čím sme si tiež vyslúžili sladkú odmenu. Pre deti to bola ďalšia radostná skúsenosť, ktorá ich obohatila o nové zážitky a na ktorú budú radi spomínať.

Návšteva zážitkového divadielka Lienka s marionetmi

Deťom z MŠ Zvedavček sa snažíme obohatiť a rozšíriť poznatky prostredníctvom dramatickej výchovy. Zároveň v nich tak budujeme, upevňujeme a rozvíjame kultúrne povedomie. Preto sme do škôlky pozvali aj hercov z divadielka Lienka, ktorí nám pomocou bábok – marionet predviedli interaktívne predstavenie rozprávky: „Kocúr v čižmách.“ Divadlo bolo deťom blízke, zaujímavé, pekne prezentované.

Deťom tak herci priblížili dramatickú kultúru, oboznámili ich s novými bábkami, ktoré si na konci mohli aj obzrieť zblízka. Herci deťom vysvetlili, z čoho sa vyrábajú, ukázali ako sa s nimi manipuluje, čím získali opäť nové vedomosti a zážitky. Deti boli z divadla nadšené, veselo sa do deja zapájali a zanechalo to v nich veľa dobrých dojmov, spokojnosť a radosť v očiach.

Vypracovala: Mgr. Slavomíra Perunová

Školské zrkadielko

**Na Nový rok o slepačí
krok, na Tri krále
o krok ďalej, na
Hromnice o hodinu viac**

Január začal typickým zimným počasím, a tak sme po vianočných prázdninách využili priaznivé snehové podmienky na zorganizovanie niekoľkých netradičných hodín telesnej výchovy pre všetky ročníky. Požičanie bežiek vybavil pán starosta a zamestnanci OÚ nám pomohli s organizáciou, zapojili sa aj niektorí rodičia a starí rodičia. Celých desať dní sme navštevovali Areál M. Staroňa, kde si žiaci vyskúšali bežkovanie a korčuľovanie. Tu je zopár postrehov:

„Bola som na bežkách prvýkrát. Veľmi mi to bavilo. Požičali sme si bežky aj na víkend. Mamka aj sestra to skúsili.“ (Zuzka G.)

„Najskôr som mal z bežkovania strach. Tlačili ma topánky a nahnával som sa. Rozhodol som sa dať bežkám druhú šancu. Keď som to opäť skúsil, bola to paráda. Keď som už vedel bežkovať ja, slúbil som maminke aj ockovi, že naučím bežkovať aj ich. Cez víkend sme si všetci požičali bežky.“ (Jakub S.)

„Dnes bol nádherný deň. Prvýkrát som stál na bežkách. Trikrát som si sadol na zadok. Bol to pre mňa nádherný deň.“ (Matej M.)

„Za jeden deň som sa naučil celkom dobre bežkovať. Bolo to zábavné aj s pádmí. Tie k tomu patria. Som veľmi rád, že som sa naučil nový šport.“ (Martin C.)

„Ja som stále bežkovala. Páčilo sa mi, že sme tam boli aj štvrtáci, aj druháci. Najťažšie bolo pre mňa postaviť sa.“ (Eliška K.)

„Mne sa páčilo, že som sa naučila bežkovať a šlo mi to super rýchlo posledný deň.“ (LEA B.)

„Páčilo sa mi, že som sa naučil korčuľovať. Na bežkách som bol len jedenkrát a viac sa mi páčili korčule.“ (Matúš M.)

„Keď sme boli na bežkách, páčil sa mi výhľad.“ (Olivia P.)

„Na bežkách bolo skvelo. Dole kopcom som šiel rýchlo a boli sme tam veľmikrát.“ (Sebastián K.)

Popri aktívnom športovaní sme nezabudli, že polročné hodnotenie je už na dosah, a tak sme pridali v učení, aby výsledky boli čo najlepšie. Za odmenu sme v piatok 30. januára išli na výlet do Tatier. Navštívili sme Ľadový dom na Hrebienku a digitálnu galériu Poliankovo v Tatranskej Polianke.

Prvý mesiac nového roku ubehol ako voda a my sa po polročných prázdninách vrátíme opäť do školských lavíc s novou energiou a chuťou nasávať ďalšie vedomosti.

Mgr. Monika Štrkolcová

Už sa fašiang kráti, už sa nenavrátí...

Posledný zimný mesiac v našej škole sa niesol v duchu fašiangových radovánok, ale i atmosférou ZOH.

Na hodinách angličtiny tretiaci spoznávali formou zážitkového učenia obľúbené jedlá, o ktorých spontánne konverzovali. Prváci sa na matematike zoznamovali s osovou súmernosťou a druháci usilovne precvičovali mäkké spoluhlásky. Žiakov 4. ročníka navštívili študenti medicíny z KU v Plzni – Katarína Jelínková a Antonín Mrug. Pre deti si pripravili pútavú a veľmi zaujímavú prednášku o krvi, cievach, krvnom obehu a o srdci.

Okrem výkladu priniesli aj fonendoskop, vďaka ktorému si žiaci mohli vypočuť tlkot srdca. Táto praktická skúsenosť deti nadchla a umožnila im lepšie pochopiť fungovanie srdca a krvného obehu.

Všetci však nedočkavo očakávali piatok 13. februára. Fašiangový deň na našej škole je vždy netradičný. Namiesto obyčajných žiakov v triedach sedia rôzne rozprávkové postavy, nebojácni hrdinovia, nezvyčajné strašidlá i oživené predmety bežného života. Tento deň sme spojili aj s tradičnou valentínskou poštou – posolstvom lásky a priateľstva. Zvyšok dňa bol už venovaný zábave, tancu, súťažiam i vyhodnoteniu originálnych a vlastnoručne vyrobených masiek.

V druhej polovici mesiaca sme žili, tak ako celé Slovensko, atmosférou ZOH v Taliansku. Spoločne sme fandili našim športovcom. Všetky aktivity k ZOH vyvrcholili v piatok pred jarnými prázdninami kvízom v ŠKD. Súťažilo v ňom 5 tímov. Ich úlohou bolo naštudovať si informácie o zimných olympijských hrách a následne odpovedať na rôzne otázky. Napríklad: kedy a kde prebiehali ZOH, koľko športovcov mala slovenská výprava, ako sa volali maskoti ZOH, ktoré kontinenty predstavujú olympijské kruhy, alebo aké zimné športy predstavovali jednotlivé piktogramy.

Jarné prázdniny uzavreli tento mesiac slnečným počasím a po týždni odдыхu sa vrátíme do školy plní síl zbierať nové vedomosti.

Foto S. Marciničová, text M. Štrkolcová

Na hodine slovenského jazyka sa žiaci učili písať listy a pohľadnice

Ahoj Zarka,
srdečne Ťa pozdravujem!
Aký ste mali víkend? Boli ste lyžovať?
Ja som bola s rodičmi v Poprade. Kúpila som Ti darček.
V nedeľu som pomohla variť obed a poriadčiť. Poobede som sa učila a chystala sa do školy.

Teším sa na teba!

Tvoja Tinka

Martinka Mišovie, 2. ročník

Ahoj Julka!

Tento víkend mi ubehol ako voda. Po piatočnej gymnastike som išla na noc ku starkým.

Na obed som pomáhala starej mame robiť palacinky. Boli výborné. Iste by Ti chutili. Keďže bolo škaredé počasie, s dedom som pozerala olympiádu. Páčili sa mi krasokorčuliari.

Som zvedavá aký šport zaujíma teba?

Teším sa na Teba!

Tvoja spolužiačka Valérka

Valérka Bobáková, 2. ročník

Ahojte starká a starký!

Chcela by som Vám povedať, čo som robila cez víkend.

V piatok som prišla zo školy, poučila som sa a večer som išla spať ku mojej kamarátke.

Bolo super. Cvičili sme a hrali sa. Na druhý deň zas prišla druhá kamarátka ku mne.

Vymýšľali sme divadlá a šaleli sa. Víkend mi prešiel rýchlo.

Srdečne Vás pozdravujem.

Vaša vnučka Vivi.

Vivien Bellová, 2. ročník

Ahoj Marika!

Ako sa máš? Ja sa mám dobre. V škole sme sa naučili kopu nových vecí. A ty čo v robote? Dlhú sme sa nevideli. Už sa teším, kedy sa zase uvidíme a zažijeme kopec srandy.

Pozdravujem Ťa Marika.

Tvoja Tiffanka

Tiffany Gmucová, 2. ročník

Ahoj babka,

tento víkend nie je zábavný. Zabudol som si zapísať domáce úlohy.

Tak si aspoň urobím úlohu navyše. Nedá sa ísť von. Prší a fúka nepríjemný vietor. Pôjdeme na chvíľu vyvenčiť psa. Potom si poriadim detskú izbu.

Želám Ti pekný víkend!

Tvoj vnuk Sebko.

Sebastián Kuchárik, 2. ročník

Na hodine čítania mali žiaci dokončiť krátke vtipné pokračovanie príbehu o Pisárovi Bradovi

Pisár Brada ležal vo vyhriatej posteli. Lúč slnka ho hladkal po tvári. Pisár Brada rozlepil rozospaté oči a pozrel sa na nočný stolík. Uvidel tam budík, ako si spokojne chrápe...

Keď Pisár Brada vstal a išiel sa naraňajkovať, zabudol sa prezliecť. Budík zvoní, zvoní, zvoní a Pisár Brada sa zľakol a olial sa čajom.

Martinka Mišovie, 2. ročník

Nevedel, kde má okuliare. Hľadal v nočnom stolíku, pod lampou a pod posteľou. Neuvedomil si, že ich má za uchom. Keď budík zazvonil, Pisár brada sa vyľakal a okuliare mu spadli na zem.

Sebastián Kuchárik, 2. ročník

Zabudol ho nastaviť. A hovorí si: ja som hlúpy, ja som Ťuko, ja som zábudlivec. A vidí, že má svoje nové okuliare na nose. Nevie si spomenúť, čo včera robil so svojimi kamarátmi.

Tiffany Gmucová, 2. ročník

Ostal prekvapený, že budík ešte nezvonil. Začal zívaj, a vtom ho strhlo hlasné crrr! Aha! Budík sa už zobudil a Pisár Brada sa zľakol, až mu spadli okuliare z nosa.

Marcus Tichý, 2. ročník

Vyliezol z postele a o minútu neskôr budík začal hulákať. A hulákal tak silno, že Pisárovi Bradovi skoro praskli bubienky. A tak sa schoval pod perinu a tam bol celý deň.

Barborka Rúfusová, 2. ročník

Pisár Brada vyskočil z postele. Začal sa ponáhľať do školy, aby stihol deti naučiť písať. Zabudol si však zožiť. V škole sa vyhovárал, že mu ho zjedol pes. Nikto mu to však neveril a on potichu nadával na budík.

Michaela Janečková, 2. ročník

Žiaci na hodine čítania mali vymyslieť krátku rozprávku, ktorú krajinu mohli Žofka a Pipapendi z Ničovej rozprávky navštíviť. Pomôcť im mali otázky na ktoré odpovedali a potom rozprávku porozprávali spolužiakom.

Hladný medveď

V mojej rozprávke Žofka a Pipapendi stretli medveďa medveďa, karamelového vtáka a tukana. Všade sa nachádzali vatové stromy a cukríkové kvety. Cestu im skomplikoval obrovský vatový strom.

Olívia Poliaková, 2. ročník

Čokoládový svet

V mojej rozprávke by bolo všetko z čokolády. Kamarátom by cestu skomplikovala čokoládová rieka. Žofka a Pipapendi by spoznali čokoládového zajaca.

Eliška Orolímová, 2. ročník

Krajina múdrosti

V krajine múdrosti Žofka a Pipapendi hľadali uja Mudroša a deda Vševeda. Cestou lúštili rôzne hádanky. Pomáhali im obyvatelia krajiny, lebo všetci boli veľmi múdri.

Tomas Murgaš, 2. ročník

Netradičné hodiny telesnej výchovy v Areáli Mateja Staroňa

V januári sme spoločne úspešne ukončili netradičné hodiny telesnej výchovy, ktoré sa konali v areáli Mateja Staroňa. Žiaci si vyskúšali bežkovanie aj korčuľovanie a všetci sa s nadšením zapojili do športových aktivít. Nechýbala snaha, dobrá nálada a pohyb na čerstvom vzduchu. Za svoju aktivitu a úsilie boli všetci odmenení sladkou medailou. Ďakujeme žiakom, pedagógom, rodičom a obecnému úradu za krásne športové zážitky. A čo na to naši žiaci?

Bežkovanie a korčuľovanie bolo extrémne super. Panie učiteľky vybrali dobré miesto. Bavilo ma to, ešte by som chcel... škoda, že už je roztopený ľad.

Matej Staroň, 3. ročník

Najskôr som mal z bežkovania strach. Tlačili ma topánky a nahneval som sa. Rozhodol som sa dať bežkám druhú šancu. Keď som to opäť skúsil, bola to paráda. Keď som už vedel bežkovať ja, sľúbil som maminke aj ockovi, že naučím bežkovať aj ich. Cez víkend sme si všetci požičali bežky.

Jakub Stančík, 3. ročník

Bola som na bežkách prvý krát. Veľmi ma to bavilo. Požičali sme si bežky aj na víkend. Mamka aj sestra to skúsili.

Zuzka Germanová, 3. ročník

Naučil som sa bežkovať. Bolo to super. Jeden z najlepších športov. Veľmi som sa bavil.

Jakub Klocok, 3. ročník

Na bežkách som bola prvýkrát, bola to sranda. Na začiatku som mala divný pocit. Najviac sa mi páčilo, že mi to išlo skvele a nemuseli sme sa učiť v škole. Aj keď sme sa neučili v škole, naučili sme sa bežkovať. Skoro som ani nespada.

Paulínka Urbanová, 3. ročník

Dnes bol nádherný deň. Prvýkrát som stál na bežkách. Trikrát som si sadol na zadok. Bol to pre mňa nádherný deň.

Matej Moravčík, 4. ročník

Na hodine telesnej výchovy sme sa dnes boli korčuľovať a bežkovať. Najprv sa mi vôbec nechcelo, ale nakoniec sa mi bežkovanie zapáčilo. Bola to super hodina.

Peter Balent 4. ročník

Hrozne sa mi bežkovalo. Nikdy v živote sa na to nepostavím. Bol to nedobry deň.

Matias Jagerčík, 4. ročník

Za jeden deň som sa naučil celkom dobre bežkovať. Bolo to zábavné aj s pádmí. Tie k tomu patria. Som veľmi rád, že som sa naučil nový šport.

Martin Cibák, 4. ročník

Bežkovanie bolo veľmi super. Som veľmi šťastná, že sme tam boli.

Laura Šlauková, 4. ročník

Deň plný masiek, hudby a tanca!

Karneval bol zábavný. Moja najlepšia kamarátka bola žobráčka. Ja som bola medúza. Spolu sme si to užili. Tancovali sme, smiali sme sa dokonca sme vyhrali aj ceny. Bola to veľká zábava.

Sofia Uhliariková, 4. ročník

V piatok 13. 2. sa u nás v škole konal karneval. Bol som futbalový fanúšik. Väčšina sa zabávala, tancovala, spievala - no ja na tanec nie som. Strávil som príjemný deň, bolo to fajn.

Tomáš Piatka, 4. ročník

Ráno sme prišli do školy v maskách. Učili sme sa dve hodiny a potom to začalo. Zišli sme do našej telocvične. Pustila sa hudba a prvé tanečné kolo mohlo začať. Mali sme aj vyhlásenie najkrajších masiek. Po vyhlásení sme šli na obed. Aj poobede sme pokračovali v tancovaní a nechýbali ani dobroty. Keby som mala úprimne povedať, páčilo sa mi najviac poobede. Karneval bol super, ako každý rok a je mi ľúto, že ho už nemôžem nikdy zažiť.

Vikinka Rybárska, 4. ročník

Karneval sa uskutočnil 13. 2. Veľmi sa mi páčil. Všetci sme tancovali a zabávali sa. Každý mal nejakú masku, či už to boli rozprávkové princezné alebo neviditeľný muž, všetky masky sa mi páčili. Niektoré boli vyrobené, iné kúpené. Najkrajšie masky boli odmenené. Tento karneval som si užila.

Zoe Vretenárová, 4. ročník

V piatok sme mali v škole karneval. Celá škola bola v maskách. Všetci sme tancovali a zabávali sa. Na stoloch bolo veľa občerstvenia. Bol som oblečený za Kurta Cobaina. Najviac sa mi páčila maska ovečka Shaun, ktorú mal oblečenú Dido. Najlepšie masky vyhrali ceny. Bol to najlepší deň v školskom roku.

Matias Jagerčík, 4. ročník

V piatok sme mali krásny karneval. Všetci kamaráti boli v krásnych maskách. Ja som bol za masku Ježko Sonic. Miestnosť sme mali krásne vyzdobenú. Všade boli balónky a na stoloch vynikajúce občerstvenie. Nakoniec sa vyhodnotili najkrajšie masky. Všetko a všetci sa mi veľmi páčili.

Matej Moravčík, 4. ročník

Nie je čert ako čert divadelná rozprávka

„Rozprávky sú také, ako daktorý stotočný človek: tak, ako starnú, opeknejú a teší nás to vidieť.“

(Hans Christian Andersen)

Rozprávky majú veľkú moc. Majú schopnosť spájať ľudí, učiť ich o živote, odvahe a dôležitosti vidieť srdcom, nielen očami. Divadelná rozprávka na Štefana je pre nás, Porubänov, každoročným, jedinečným darom v podaní členov ochotníckeho divadla 3GD v réžii Lucky Bačíkovej. Tohto roku nás obdarili rozprávkou Nie je čert ako čert od českého autora Jiřího Potěvického.

Boli sme svedkami toho, že aj zlo sa môže na dobro obrátiť, len mu treba dať šancu, poučiť sa. A to nielen v rozprávke, ale aj v každodennom živote.

Len nedávno, 13. septembra 2025 divadlo 3GD úspešne odpremiérovalo divadelnú hru Obec roka v rámci osláv 120. výročia ochotníckeho divadla v Závažnej Porube. Po blízkyh dedinách ste mali niekoľko repríz. Uplynuli dva mesiace a je tu nová divadelná hra. Nebolo to pre teba, Lucka, aj všetkých účinkujúcich časovo náročné? Ako ste to zvládli?

Všetci sme vedeli, že to bude časovo posunuté, a podľa toho sme sa aj nastavili. Dielo bolo dobre členené. Skúšanie sa dalo skombinovať na dve skupiny, ktoré od seba neboli závislé. Jedine Tomi to mal náročné, nakoľko on bol v oboch skupinách, takže bolo veľkou výhodou, že bol časovo flexibilný a vedel si prispôbiť čas na skúšanie aj s prvou aj druhou skupinou.

Prečo práve divadelná rozprávka od českého autora Jiřího Potěvického Nie je čert ako čert, čím tá oslovila?

Prešlo mi rukou viac scenárov, urobili sme aj čítačky niektorých z nich, ale nič z toho nebolo moc vhodné. Následne sa mi dostal do ruky tento scenár, a od začiatku čítania ma zaujal, ponúkal niečo iné ako doposiaľ, ale zároveň to typovo a postavami úplne sedelo na náš súbor. Aj keď je to staršia divadelná hra, napriek tomu je obsahom nadčasová a aktuálna a ponúka hneď niekoľko ponaučení.

Okrem vynikajúcich výkonov hercov, zvukových a svetelných efektov, divákov zaujala aj javisková scéna-drevené domy bohatého mäsiara Hrmu a chudobného obuvníka Mateja, strašidelný drevený mlyn. Nie sú ich stavitelia šikovní remeselníci z Poruby?

Áno, za zhotovenie našich nákrasov vďaka šikovným rukám Stolárstva Piatka, ktorým aj touto cestou ešte raz ďakujeme, lebo nám tieto kulisy vyrobili ozaj

expresne rýchlo, aby sme s nimi mohli skúšať na javisku. Kulisy sú úplne podľa našich predstáv a sú nielen krásne, ale aj funkčné, tak aby sme sa s nimi dokázali ľahko presúvať.

Hrať na takejto scéne je pre hercov určite radosťou. Z pohľadu diváka ich herecké umenie rokmi a skúsenosťou narastá. Popri ostrieľaných hercoch ako sú Dušan Migala, Ivka Beťková, Katka Piatková, Tánička Stromková, Martin Bačík st., o profesionálnych výkonoch Martina Bačíka ml. ani nehovoriac, zdokonaľuje sa aj mladšia generácia – Miško Gábor, Tomáš Vretenár. Nesmieme zabudnúť ani na šikovné dievčatá Sofiu Jambričovú, Katku Mlynčkovú a Lauru Obrčianovú. Najmladšia posila divadla Dorotka Bačíková kráča v šlapajách svojej hereckej rodiny. Zaujímá ma pohľad režisérky na výkony hercov 3GD.

Áno, musím súhlasiť, myslím, že herecky sa súbor posúva a herecké výkony sa začínajú veľmi vyrovnávať. Mňa to nesmierne teší a musím povedať, že sa s nimi veľmi dobre pracuje, prichádzajú na skúšky pripravení, učia sa texty dopredu – lebo len vtedy sa dá pracovať s postavou – priestorom na javisku. Musím ale osobitne vyzdvihnúť Tomiho, ktorý bravúrne zvládol hlavnú postavu, čo nie je jednoduché, nakoľko od neho sa odvíja celý dej príbehu a on následne musí držať líniu po celú hru. Tak isto Miško v role otca v tejto hre herecky dozrel, ide z neho nesmierny pokoj na javisku.

Lucka vyzdvihla výkony chudobných obuvníkov otca a syna, ktorých stvárnil Michal Gábor a Tomáš Vretenár. Čo hovoria na takéto slová uznania od samotnej režisérky? Miška Gábora som sa pýtala aj na jeho vzťah k našej dedine.

Na začiatok sa chcem Lucke poďakovať za slová chvály. Veľmi si to cením a vážim si dôvery, ktorú do mňa vložila. Ďakujem za každú príležitosť, ktorú mi dá. Postava otca bola trochu iná ako predchádzajúce divadelné úlohy a úprimne – cítil som sa v tej role veľmi príjemne. Otec v tejto rozprávke nie je žiadny hrdina s mečom, ale obyčajný človek so srdcom na správnom mieste a to sa mi páči. A či mi Závažná Poruba prirástla k srdcu? Je to pravda. V Závažnej Porube žila pani Ľud-

mila Štrkolcová, ktorá bola aj niekoľko rokov aj „mojou tetou Ľudkou“. Bola to ona, ktorá ma priviedla k tancu, piesňam a hudbe. A odtiaľ bol už len krok k divadlu. Je tu cítiť úprimný záujem o divadlo a ľudia ho prijímajú s otvoreným srdcom a práve preto mi divadlo 3GD prirástlo k srdcu.

Tomáš Vretenár si zahral hlavnú postavu inscenácie, postavu Mateja. Ako si prijal takúto zodpovednú úlohu, nemal si obavy či ju zvládneš?

Postava Mateja v hre Nie je čert ako čert sa mi zo začiatku hrala ťažšie, ale postupom času som si na ňu zvykol. V porovnaní s rozprávkou Dlhý, Široký a Bystrozraký, kde som hral Dlhého, som sa tentoraz do role vžíval dlhšie, no nakoniec sa mi to podarilo. Postava Mateja je špecifická tým, že je na začiatku príbehu ustráchaná, a práve s touto vlastnosťou som sa dlho nevedel stotožniť. Je už na posúdení divákov, či sa mi do tejto role podarilo vcítiť.

Detského diváka najviac zaujali postavy čarodejnice, čerta, vodníka. Ich protagonisti ich stvárnil tak vieryhodne, že niektoré deti reagovali plačom. V postave mužíčka v zelenom som na moje veľké prekvapenie spoznala Duška Migalu. Po postavách otca, richtára, vyberača daní, ministra, bolo ťažké prevteliť sa do tejto rozprávkovej bytosti? A ten kostým bol úžasný!

Je pravda, že som už hral tieto postavy. Prečo mi zverila režisérka postavu vodníka, veru neviem. Viem len, že vodník je klasická rozprávková bytosť, ktorú vari pozná každý. Pochopil som, že základ tejto postavy predstavuje typický zelený kostým a veľký šírak. Môj divadelný kostým je pôsobivý, až strašidelný. Vedel

som, že tejto postave treba dať pohyb, primeranú reč, „brekkekeéé“ a upozorniť na maľovaný hrnčiček, pod ktorý vodník odkladá utopené ľudské duše.

Sledujem, že postava divadelného vodníka rovnako zaujme deti i dospelého diváka a vidím, že obecenstvo oslovuje nielen kostým, ale aj hraná rozprávková bytosť. Mrzí ma, že viackrát pri predstavení vodníka na javisku sa naľakali deti. Sám neviem, či je to v kostýme, alebo v rozprávkovej bytosti. Polepšiť sa nemienim, lebo by som stratil zhodu s vodníkom. Takže vodník je vodník a zostane vodníkom, čo topí ľudí. Nie je to žiadna pestúnka detí.

S nepolepšiteľným vodníkom a všetkými účinkujúcimi sme opäť na Štefana prežili nezabudnuteľný spoločne strávený vianočný čas, čas rozprávkový. Z reakcií hľadiska je zrejmé, že divadelná inscenácia Nie je čert ako čert zaujala všetky kategórie divákov, od najmenších detí, ich rodičov, aj starých rodičov. Verím, že všetci sme sa poučili a utvrdili v tom, že dobro je silnejšie ako zlo. Na záver by som si pomohla slovami Miška Gábora o Závažnej Porube: „Je tu cítiť záujem o divadlo, ľudia ho prijímajú s otvoreným srdcom.“ Myslím si, že to povedal za nás všetkých. Divadlo a Poruba jednoducho k sebe patria, patrili aj patriť budú.

Katarína Devečková

• Lucia Bačíková - réžia, Vladimír Broska - osvetlenie, technika

NIE JE ČERT AKO ČERT!

POSTAVY A OBSADENIE:

Matej	Tomáš Vretenár
Ševcová	Tatiana Stromková
Otec	Michal Gábor
Katka	Dorota Bačíková
Hrmo	Martin Bačík st.
Hrmová	Katarína Piatková
Čarodejníca	Iveta Beťková
Vodník	Dušan Migaľa
Čert	Martin Bačík ml.
Bludičky	Katarína Mlynčeková
	Sofia Jambrichová
	Laura Obrcianová

REALIZAČNÝ TÍM

Réžia - Lucia Bačíková
Svetlá, technika - Vladimír Broska

3GD v Kvačanoch

Rozprávka, ktorá potešila malých i veľkých

Porubské ochotnícke divadlo 3GD zavítalo 6. januára 2026 so svojím predstavením Nie je čert ako čert do Kvačian, kde sa stretlo s veľmi priaznivým ohlasom publika. Rozprávkový príbeh si našiel cestu k divákovi všetkých generácií. Už od prvých scén bolo cítiť, že na javisku vzniká príjemné a živé divadelné predstavenie.

Divákov zaujala nápaditá scéna, prepracované kostýmy i presvedčivé herecké výkony jednotlivých postáv. Atmosféru dotvárali citlivo zvolené svetelné efekty a dobrá réžia, ktorá udržiavala pozornosť publika po celý čas predstavenia.

Pozorné vnímanie, napätie a spontánne reakcie v hľadisku, úsmevy i smiech boli jasným dôkazom, že rozprávka oslovila a splnila svoj účel. Priniesla poučenie i radosť, oddych a hodnotný kultúrny zážitok. Záver patril srdečnému potlesku, ktorým diváci ocenili prácu porubských ochotníkov a ich lásku k divadlu. Hostujúcemu divadlu srdečne poďakoval starosta Kvačian Jozef Grúň. Vystúpenie 3GD v Kvačanoch potvrdilo, že ochotnícke divadlo má svoje pevné miesto v kultúrnom živote Liptova a dokáže vytvárať hodnotné stretnutia naprieč obcami. V sobotu 10. januára účinkujú vo Vavrišove, v nedeľu 11. januára sa predstavia vo Svätom Kríži.

3GD vo Vavrišove

Už šiesta inscenácia v tejto obci

Divadlo 3GD uviedlo v sobotu 10. januára 2026 vo Vavrišove v poradí štvrtú reprízu inscenácie Nie je čert ako čert. Hostí i divákov srdečne privítala starostka obce Ľubica Chlebová, ktorá zároveň uviedla hostujúce predstavenie.

Početné publikum so záujmom sledovalo rozprávkový dej, vnímalo scénu, herecké výkony i svetelné efekty a tešilo sa z poučného zakončenia príbehu ľudí a dvoch čertov. Na predstavenie zavítali aj Porubania, ktorí boli prítomní už na premiére v Závažnej Porube.

„Vypracovali ste sa, rastiete a reprízami naberáte na kvalite produkcie i umeleckej hodnote,“ zaznelo v hodnoteniach po predstavení. Starostka na záver poďakovala všetkým účinkujúcim, vyjadrila obdiv a uznanie v mene divákov a pripomenula aj štatistiku počtu vydarených predstavení Divadla 3GD vo Vavrišove.

„Vždy sa na vás tešíme, naši poznajú vysokú úroveň vášho divadelného súboru. Ani dnes ste nesklamali. Bolo to skvelé. Nech sa vám darí aj naďalej,“ dodala.

3GD vo Svätom Kríži ako doma

Porubské divadlo adoptovali

Porubské divadlo 3GD patrí už niekoľko rokov k obľúbeným hosťom vo Svätom Kríži. Postupne si tu našlo svoje pevné miesto a stalo sa milou kultúrnou tradíciou, ktorá symbolicky otvára nový kalendárny rok. Ani tentoraz tomu nebolo inak. Divadelná sála bola zaplnená a srdečná odozva publika bola pre účinkujúcich tou najkrajšou odmenou.

V nedeľu 11. januára 2026 prinieslo divadlo 3GD inscenáciu Nie je čert ako čert, ktorá aj v tomto roku oslovila a potešila početné publikum. Potlesk i živé reakcie divákov potvrdili, že predstavenie vytvorilo príjemnú, radostnú atmosféru.

„Stali ste sa súčasťou kultúrneho života našej obce, už vás vnímame ako svojich,“ uviedol vďačne starosta obce Ján Kubáň, čím vyjadril nielen uznanie za umelecký výkon, ale aj potešenie z dlhodoobej spolupráce.

Poďakovanie patrí organizátorom za pozvanie, divákovi za srdečné prijatie a samotným hercom za to, že divadlo má silu spájať ľudí a prinášať radosť.

Divadlo 3GD v Pavlovej Vsi

Takmer dve tretiny obyvateľov obce prišlo do divadla

Liptovská obec Pavlova Ves nepatrí medzi veľké, no jej necelých 300 obyvateľov žije bohatým športovým a kultúrnym životom. Súťažne sa tu hrá stolný tenis a divadlo má v obci svoje pevné miesto i tradíciu.

V sobotu 24. januára 2026 zavítalo do Pavlovej Vsi Divadlo 3GD zo Závažnej Poruby s inscenáciou Nie je čert ako čert. Divadelná sála sa zaplnila do posledného miesta. Pre veľký záujem bolo potrebné pridať aj ďalšie stoličky. Takmer 200 divákov prijal vystúpenie ochotníkov zo Závažnej Poruby s radosťou a vďačnosťou.

Publikum živo reagovalo na dianie na javisku a potleskom nešetřilo. Po predstavení sa účinkujúcim poďakoval starosta obce Daniel Bacúr slovami:

„V našej malej obci ste hrali prvý raz, no určite nie posledný. Už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutia. Vaše predstavenie nieslo prvky profesionality. Divadlu 3GD srdečne gratulujeme a ďakujeme.“

+ + +

Porubské divadlo 3GD ďalej hosťovalo v Liptovskom Jáne, Ondrašovej, Liptovskom Mikuláši, Východnej a Liptovských Vlachoch.

-dm-

Predišli nás do večnosti

Ema Iľanovská rod. Brósková
24.11.1936 – 23.11.2025

„Emka zo Žiliny“ ako ju volali Porubania, sa v roku 1962 spolu s manželom Jánom Iľanovským – Cupríkom odsťahovala za prácou do Žiliny. Napriek tomu, že väčšinu života prežila mimo Poruby, vzťah k jej rodnej obci nikdy neochladol. Závažná Poruba zostala jej najmilším a najkrajším miestom na Zemi. V posledných rokoch života jedinými novinami, ktoré chcela čítať, boli Porubské noviny, ktoré sme jej tlačili z internetu. Aspoň v duchu sa mohla prejsť popred poštu, vyjsť za ohrady, sledovať život v Porubičke.

Aj touto cestou sa chce rozlúčiť so všetkými rodákmi, ktorí ju poznali – s rodinou, susedmi, spolužiakmi, priateľmi a známymi. Venujte jej, prosím, tichú spomienku. Česť jej pamiatke!

dcéra Jana a zať Pavol, vnúčatá Michal a Anna, pravnúčatá Agáta a Teodor

+ + +

*Nezomrel som,
lebo viem,
že budem žiť
v srdciach tých,
ktorí ma milovali.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 19. februára 2026 vo veku 85 rokov opustil

Ing. Bohuš Agnet

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým bola v sobotu 21. februára 2026 o 13. 00 hodine v Dome smútku v Závažnej Porube. Manželka Anna, synovia Tomáš a Peter vyjadrujú slová poďakovania za všetky prejavy účasti, kvetinové dary i prítomnosť na poslednej rozlúčke

+ + +

*S láskou a vďakou
spomíname, navždy
zostaneš v našich
srdciach.*

S hlbokým zármutkom oznamujeme, že dňa 16. 1. 2026 zomrel v nedožitých 84 rokoch náš milovaný

Ján Fašánok

Rozlúčili sme sa s ním v úzkom rodinnom kruhu. Smútiaca rodina.

*Neplačte,
že som odišiel,
ten klud a mier
mi prajte
a v srdci večnú
spomienku
si na mňa zachovajte.*

V hlbokom zármutku oznamujeme, že nás dňa 13. februára 2026 v nedožitom 76. roku svojho života opustil náš drahý manžel, otec, dedo, švagor, krstný otec, ujo a bratranec

Ján Jambrich

Posledná rozlúčka s naším drahým zosnulým bola 17. februára 2026 o 14.00 hod. v Dome smútku v Závažnej Porube. Manželka Anna, dcéra Anna s rodinou a syn Ján s rodinou ďakujú za všetky kondolencie i účasť na poslednej rozlúčke.

+ + +

*Povedz mi, ja sa
nebráním,
samote ani biele,
čím bol môj život?
Hľadaním.
Hľadaním odpovede.
Ibaže ústa tajomstva
nie sú až také zdielne.*

Čím bol môj život?

Trvalým úžasom z Božej dielne.

Milan Rúfus: POST SCRIPTUM

V hlbokom žiali v srdci oznamujeme, že nás dňa 1. januára 2026 vo veku 91 rokov navždy opustila naša milovaná **Magda Rúfusová**. Posledná rozlúčka s našou drahou zosnulou bola v pondelok 12. januára 2026 o 12.30 hod. v krematóriu v Bratislave.

+ + +

Už sú spolu

Milan, Magda, Zuzanka

Pred sedemnástimi rokmi, 11. januára 2009, nás navždy opustil básnik Milan Rúfus. Za milovaným otcom sa v apríli 2023 pobralla aj jeho dcéra Zuzanka. Na Nový rok, 1. januára 2026, ich do večnosti nasledovala aj Magda Rúfusová – manželka, mama a tichá opora jedného z najväčších básnikov nášho národa.

Rodina je tak opäť spolu. Z večnosti budú spoločne hľadiť na Poludnicu, na vrch, ktorý bol Milanovi Rúfsovi blízky a stal sa symbolom jeho duchovného domova. -dm-

Navždy nás opustila Magda Rúfusová (1934 – 2026)

Na Nový rok, 1. januára 2026, zomrela vo veku 91 rokov Magda Rúfusová. Posledné chvíle prežila v Špecializovanej geriatrickej nemocnici v Podunajských Biskupiciach, zaopatrená cirkevnými sviatosťami, v prítomnosti katolíckeho aj evanjelického kňaza. Po poslednom požehnaní pokojne odovzdala svoju dušu Bohu.

Magda Rúfusová bola pre básnika Milana Rúfusa viac než len životnou partnerkou. Bola jeho múzou, oporou a tichým, no pevným zázemím. Predstavovala nenahraditeľnú súčasť jeho osobného i tvorivého sveta. Spolu prežili dlhé roky spoločného života a vychovali dcéru Zuzanu, ktorá zomrela v roku 2023.

Magda Rúfusová bola doktorkou filozofie. Celý svoj profesijný život zasvätila práci v Slovenskej televízii, kde pôsobila ako redaktorka zahraničných prevzatých programov. Svojou odbornosťou, rozhľadom a kultivovanosťou zanechala stopu aj v oblasti médií a kultúry. Jej odchodom sa uzatvára tichá, no významná kapitola slovenského kultúrneho príbehu. Kapitola ženy, ktorá stála pri veľkom básnikovi s pokorou, múdrosťou a láskavosťou. -dm-

List Magde

*Čo ti dnes poviem, dievča moje?
Že si mi viac než osudom,
viac ako láskou: obidvoje
obstojí Bohu pred súdom.*

*Naložil na nás vrchovato.
Jeseň sa blíži ku zime,
čo nesieme to. Ako sviatosť.
Na pokyn srdca – musíme.*

*Len pierko z vtáka Ohniváka
znieslo sa dnes na tichú zem.
Kiež Boh ti žehná, že si taká.
Ja nežehnám: ja milujem.*

*Za všetky šípy z Jeho luku
neplúvne Bohu do neba.
Jednonohý dnes dvíham ruku
a prisahám Mu na teba.*

*Milovaná i milujúca.
To, čo sa tebe podobá:
z tiesnivých chorôb môjho srdca
jediná šťastná choroba.*

*Netreba písať na oblohu,
dievča moje. Nie, netreba.
Preto dnes osudu a Bohu
potichu vďačím za teba.*

Milan Rúfus

T AJ N I Č K A

POHLAD NA PRIATELSTVO OD GRÉCKEHO FILOZOFA

•	1	2	3	4	5	6	•	7	8	9	10	11	•	12	13	14	15	16	17
18							19						21						
							20						22						
23				II.															
24		I.	25	26						28				30					
				27						29				31					
32					33						35							IV.	
					34						36								
•	37					39			41			43							45
	38					40			42			44							
46								47					49			51			
								48					50			52			
53							V.										54		
																	55		
56							57				59				61				
							58				60				62				
63					64					66				68					
					65					67				69					
•	70					72			74				76						
	71					73			75				77						
78			79	80				82				84					86		
				81				83				85					87		
88					III.														
89					90						92					93			95
					91											94			
96						97					99					101			
						98					100								
102							103			105						107			
							104			106						108			
•	109								111					113					
	110								112					114					
115				116			118						120						122
				117			119						121						
123							124								126				
							125								127				
128			129							131						133	134		
			130							132							135		
136					VI.														
137						138				139									

1. bočná strana v antic. stavbách
2. futbalový oddiel
3. 2.solmizač. slabika
4. jód chem.zn.
5. skr. hodnosti kapitán
6. aromat. uhlovodík
7. plech na pečenie kocha, baby
8. porubs. náreč.
9. korálový ostrov
10. podradov. spojka
11. Karol, Luba, Peter
12. Chaplinova manželka
13. štát chem.zn.
14. lovom získal
15. vyrábala tkaninu
16. unavila
17. ako po rusky
18. holandský futbalový klub
19. „čierny“ kontinent
20. opak - nie ľahko -
21. cudzopasná rastlina
22. povrch tenisového kurtu
23. zloženie obedu, večere
24. staviteľ archy
25. fyz.značka pre jednotku tesla
26. napádalo na nohu
27. stupeň rýchlosti
28. chobotnica
29. odpílená časť stromu, ostávajúca v zemi mn. č.
30. osvetlenie filmu
31. tyčka vyjadrujúca výšku v skoku do výšky
32. menšie váhové jednotky

32. predajňa nábytku
33. nehýbalo sa, stálo
34. tantal. dusík, trítium chem.zn
35. štát v Afrike, kód štátu AO
36. čierne „čudo“ v hokeji
37. palec
38. pracuj na tkáčskom stroji
39. popevok
40. amatér
41. sociálna poisťovňa
42. inam
43. utrhl, odtrhla
44. dlhší hrubší povraz z niekoľkých prameňov, i gymnast. cvik
45. polná burina rôznej farby
46. držadlo šariš.
47. Ivan domác.náreč.
48. trocha vypí
49. a iné
50. maďarský básnik i prozaik
51. abiotický skr.
52. dieťa po strate rodičov
53. druh oblátok s kávovou príchuťou
54. yterbium chem.zn.
55. len
56. vpred, dopredu z talianč.
57. nebezpeč. chem. prípravok oproti škodcom
58. hovor znova to isté
59. hnáty
60. smaž
61. áno, áno talians. i španiels.
62. lezme
63. zajalo

64. pracuje s čakanom
65. kód Nepálu
66. spory, vady, vadenia
67. listnatý strom
68. bozkávaš česky
69. pracovníčka v práčovni
70. Ján americ.
71. stĺpová sála
72. has smäd
73. šór
74. hodina po talians.
75. zaspáva
76. machový, kvetinový, lúčny, lesných stromkov
77. mlátenie obilia
78. amerícium chem.zn.
79. ruské mužské meno
80. metropola Čiech prvé slová
81. pozícia v jóge
82. zaoceánska veľmoc
83. osobné bránenie hráča v hre
84. kód Mauretánie + SPZ okr. Žilina
85. efektívnosť
86. polyetylén ozn.
87. údenársky výrobok
88. sneh z vajecných bielkov
89. asistencia skr.
90. chem. prvok zn. -N-
91. prímorské letovisko pri
92. Jadranskom mori
93. obväzy náreč.
94. citoslov. veselosti
95. pracovník notariátu
- Alana domác.

96. metropola Senegalu i slávny crossový pretek
97. Jonathan domác. - prvá časť mena
98. šľachtický titul
99. etnický kódex skr.
100. cirkusová atrakcia
101. názov českej televízie
102. máš takú krásnu postavu ako...
103. bário chem.zn.
104. dlhé -i-
105. ŠPZ okr. Kežmarok, Bratislava
106. oblička lekár.
107. ochrana tovaru
108. odevná tvorba
109. strožiak, zastar. i vojensky
110. svätý obraz
111. vojenská jednotka
112. spracúva cestu
113. váha s činnosťou
114. jarná lesná bylina s modrými kvetmi
115. bylina s drobnými žltými kvetmi
116. 2 rímsky
117. pracovné tvorivé nadšenie
118. Amélia dom.
119. stužený tuk na polevy
120. tajná štátna bezpečnosť v bývalej NDR
121. elektrický skr.
122. v zlož. prvá časť s významom pred-
123. dieťaťko, ktoré prijíma materské mlieko
124. najvyšší vrch v Považskom pohorí 1.042m/m
125. milión ozn.
126. prírodná slaná miner. voda i chrasta po úraze
127. telefón skr.
128. citoslov. povzdychu
129. nanuk
130. stredoškolská inšpekcia
131. spevnené morenové sedimenty
132. písmeno „téčko“
133. SPZ okr. Skalica
134. osobné zámeno
135. Hosrská služba
136. rieka v Poľsku
137. v zlož. prvá časť označ. chemické zlúčeniny s aminovou skupinou
138. bývalý americký pástiar
139. na autobusovej zastávke na príchod autobusu

V RIADKOCH:

v 3. - za tajn.č. II. cicaj
v 8. - za tajn.č. V. čínske ženské meno
v 13. - za tajn.č. III. hrdlo
v 21. - za tajn.č. VI. idem preč, idem (porubský)

V STÍPCHOCH:

v 13. - pod označ.tajn.č. IV. symfonická báseň

Pomôcky:

AREN, IBÍSTEK, POEM, PRY, RIMINI, SCILA, STASI, TILIT.

POZOR!

V krížovke nemusia byť dodržané interpukčné znamienka, hlavne dĺžne a mäkkene!

ZNENIE TAJNIČKY Z č. 125 „PN“:
TANEC LIEČI: JE TO ÚŽASNÉ
AFRODIZIAKUM. NIE JE TO LEN O
POHYBE, ALE I O KOMUNIKÁCI, ESTETIKE, DUŠEVNEJ A TELESNEJ HARMONII.

autori krížovky Pavel Staroň
Simona Žabokrtská

Ivan Bukas priniesol do Milána – Cortiny odbornosť, skúsenosť i srdce

Na ZOH reprezentoval Slovensko aj Závažnú Porubu

Keď sa povie olympiáda, väčšina z nás si predstaví olympijské kruhy, štartové čísla, vlajky a emócie na cieľovej rovinke. No za každým výsledkom stojí aj tím ľudí, ktorých na prvý pohľad nevidno. Medzi nimi bol na 25. zimných olympijských hrách v Taliansku aj Ivan Bukas zo Závažnej Poruby.

Kto je Ivan Bukas?

Ivan Bukas, predseda BK Opalisko, má bežecké lyžovanie doslova pod kožou. Vzáťah k nemu si vybudoval už ako žiak pod vedením trénera Petra Lešťana st., neskôr ho formovali Bohuš Valent, Pavel Ševčík,

Jaroslav Bugáň a Miroslav Matejka. Po ukončení aktívnej kariéry pretekára prirodzene prešiel k servisu, čo si vyžaduje presnosť hodinára, cit chemika a nervy chirurga. Ako zodpovedný servisman s pätnásťročnou praxou dostal pred olympiádou ponuku od Slovenského zväzu lyžovania. Stať sa súčasťou servisného tímu spojenej výpravy bežcov z Poľska, Česka a Slovenska. Takáto ponuka sa neodmietla. Veď v tomto tíme pracuje počas zimy štvrtý rok.

Sekundy, ktoré rozhodujú

Realizačný tím tvorili šéftrener Ján Franc a servisný tím, ktorý sa skladal z 3 členov: Ivan Bukas, Michal Jurčo, rodák z Pribyliny a Tomáš Kalivoda. Tréner a servisman zastávajú pri každom preteku kľúčovú úlohu. Na olympiáde je ich zodpovednosť dvojnásobná: príprava lyží, výber a aplikácia voskov, testovanie materiálu, posledné úpravy tesne pred štartom. Toto všetko môže rozhodnúť o sekundách. A práve sekundy na olympiáde delia radosť od sklamaní. Ako člen slovenskej olympijskej výpravy sa Ivan Bukas zúčastnil aj slávnostného prijatia u prezidenta Slovenskej republiky.

„Bol to veľký zážitok. Pán prezident nás prijal veľmi srdečne. V rozhovore spomenul, že vie, kde leží Závažná Poruba.

So záujmom sa ma spýtal, či máme doma dosť snehu a či stredisko funguje,“ spomína s hrdosťou. V tejto chvíli bolo cítiť, že na olympiádu nejde len ako jednotlivec, ale aj za obec, región a celé Slovensko.

Štyri hodiny od ceremoniálu

Po prijatí nasledovala cesta do Talianska. Servisná dodávka viezla pätnásť debien materiálu. Lyže, palice, vosky, náradie... Športovci bývali v olympijskej dedine, servismani v hoteli. Ich pracovný deň sa začínal skoro ráno a končil neskorou večer.

• Tím s pretekármi, zľava: Michal Jurčo, Ján Franc, Peter Hinds, Tomáš Cenek, Tomáš Kalivoda, Ivan Bukas

„Na otvárací ceremoniál sme sa pre vzdialenosť strediska, takmer štyri hodiny cesty, nedostali. Ceremoniál sme sledovali v televízii. Na druhý deň nás čakali prvé preteky. V tej chvíli už išla zábava bokom. Nastúpila zodpovednosť,“ hovorí otvorene. Ďalej sa dozvedáme, že podmienky pre bežecké lyžovanie boli pripravené precízne. Technický sneh, výborne upravené trate, no zároveň mimoriadne náročné profily. Päťdesiatkilometrová trať preverila každého. Takmer 1980 výškových metrov bolo skúškou vytrvalosti aj psychiky.

Perspektíva do budúcnosti

Slovenskí bežci sa tentoraz výraznejšie nepresadili, no tím vidí budúcnosť optimisticky.

„Máme mladých pretekárov. Potrebujú čas, systematickú prípravu a stabilné podmienky. Ak budú poctivo pracovať, o štyri roky to môže vyzeráť inak,“ hodnotí realisticky. Výpravu tvorili traja pretekári. V kategórii ženy Mária Danielová, muži Tomáš Cenek a Peter Hinds. Najúspešnejším z našich bol Peter Hinds, ktorý v pretekoch na 50 km obsadil 36. miesto.

Na otázku, čo potrebuje slovenské bežecké lyžovanie, odpovedá bez prikrášľovania:

„Musíme začať od základov, od detí. Chýbajú športové strediská, systematická starostlivosť, personálne zázemie. Dnes to stojí najmä na rodičoch a nadšencoch. Talenty máme. Potrebujeme ich objaviť, podporiť a vydržať.“

Atmosféra, ktorá sa nedá opísať

Devätnásť dní na olympiáde prinieslo množstvo zážitkov. Stretnutia naplnené radosťou i napätím, strava pestrá, organizácia náročná, no fungujúca. Najsilnejší dojem však zanechala atmosféra. „Napätie pred štartom, ruch v zázemí tímov, stretnutia s hviezdami. Často sme sa stretávali s Johannesom Høsfotom Klæbom, ktorý vybojoval šesť zlatých medailí pre Nórsko. Svetová hviezda, no pritom veľmi skromný človek. A to človeka zasiahne,“ hovorí Ivan Bukas.

Olympiáda však pre servisný tím neznamená koniec sezóny. Sotva sa vrátili z Talianska, už balia na ďalšie podujatia v Nórsku. Poletia na Majstrovstvá sveta juniorov do Lillehammer a na mestský šprint do Nórskeho Drammenu. Potom pokračujú na Svetový pohár do Osla. Spolu s výpravou vycestuje aj členka BK Opalisko Tereza Bukasová. Sezónu ukončia pretekmi na Štrbskom Plese, ktoré organizuje BK Opalisko Závažná Poruba, ako garant pretekov FIS Cup a o Pohár ZSL. A potom? Príprava na ďalšiu sezónu.

Čo je však pre nás v Závažnej Porube dôležité?

Na olympiáde neboli len veľké mená, medaily a vlajky. Bol tam aj Ivan Bukas zo Závažnej Poruby. S odbornými skúsenosťami, pracovitosťou a entuziazmom. A to je dôvod na hrdosť.

Dušan Migaľa,
foto: Ivan Bukas

Ohnivá noc na Opalisku

Jazda ohňa očarila návštevníkov aj účastníkov

Večerné lyžovanie sa zmenilo na niečo výnimočné. Piatok 20. februára 2026 sa na kopci pod Poludnicou zapísal do pamäti niečím, čo sa v okolí len tak nevidí. Ski Opalisko v spolupráci s Pepe Ski hostilo Jazdu ohňa, ktorá rozžiarila celú Závažnú Porubu.

Čo sa dialo na svahu?

Krátko po 18:00 sa 125 jazdcov vytvorilo od „zalomenia“ zjazdovky Stará nekonečného svetelného hada, ktorý sa vlnil mrazivou nocou. Dobrá viditeľnosť len umocnila zážitok. Pohľad na svietiacu líniu fakiel uprostred tmavej noci pôsobil priam magicky a prinášal zimomriavky.

Vrchol večera: Oheň na snehu

Jaroslav Pažitný umocnil zaujímavú atmosféru s ohnivou show priamo na snehu. Niektorých detských návštevníkov ste počuli, ako neveriacky hovorili „ale to nie je naozajstný oheň“. Akrobacia s plameňmi a svetlami v mrazivom vzduchu vyvolávala jednu vlnu potlesku za druhou.

Opalisko žije komunitou

Ski Opalisko opäť dokázalo, že malé lokálne stredisko dokáže priniesť veľké emócie. Jazda ohňa nebola len o efektoch, ale o ľuďoch, ktorí sa spojili na jednom kopci pre spoločný zážitok.

Ak ste tento rok nestihli, nezúfajte. Ohlasy sú jasné: tradícia pokračuje. Tešíme sa na vás budúci rok.

Petra Jurečková

Začala príprava na jarnú časť súťaží našich futbalových mužstiev

Závažná Poruba - Dúbrava 5:0

Naše A mužstvo sa v prvom prípravnom zápase stretlo s Dúbravou ktorú po dobrom výkone hlavne v druhom polčase vysoko porazilo. Prvý polčas, kým súper vládol, behal s našimi a tak nám robilo problémy presadiť sa v zhustenej obrane. Šance sme si síce vytvorili, ale gól sme nedali. Výborný bol hlavne brankár Dúbravy. Druhý polčas bol o niečom inom, začali sme hrať po krídlach a s centrovanými loptami mal súper problémy.

Góly padli po pekných akciách, veľa zlikvidoval aj brankár hostí. V sobotu sa stretneme na umelej trávě v L. Mikuláši s Palúdzkou o 18:00 hod. -pb-

Liptovský Hrádok – Závažná Poruba 5 : 1

Mužstvo U15 Závažnej Poruby nastúpilo v sobotu 7. februára 2026 na prípravné stretnutie proti rovesníkom z Liptovského Hrádku. V úvodnom polčase predviedli naši hráči aktívny a kombinačný futbal, vytvorili si viacero sľubných gólových príležitostí, z ktorých jednu dokázal premeniť Adam Niňaj.

Napriek hernej snahe a nasadeniu našich chlapcov mal súper počas celého stretnutia výraznú fyzickú prevahu, ktorú postupne dokázal pretaviť do gólov. V druhom polčase sa tento rozdiel prejavil ešte výraznejšie, čo sa napokon odrazilo aj na konečnom výsledku stretnutia.

Pavel Migala

Gazdiná, dovolíte s Homrlajom?

„Dovolíme, len poďte ďalej! Takto znela odpoveď v mnohých domoch, ktoré počas fašiangovej soboty navštívil sprievod v Závažnej Porube. Hoci počasie príliš neprialo a sem-tam sa z neba spustili drobné kvapky dažďa, sprievod bol naplnený spevom, piesňami a tancom. Začal sa na vyšnom konci a pokračoval Hlavnou ulicou, Novou ulicou a Za ohradami. Azda najvrúcnejšie prijatie sa dostalo „Homrlajcom“ na ulici Prajnej. Je to tam. Pri Brodke, kde stojí viacero domov blízko seba. Susedia sa tu spojili, prestreli veľký spoločný stôl, s radosťou privítali a pohostili fašiangovníkov. Za to sa im dostalo spevu a tanca. Všetci sa tešili zo vzájomnej blízkosti a spolupatričnosti v tomto sychravom zimnom čase. V tomto roku sa do fašiangového sprievodu Folklórnej skupiny Poludnice zapojila takmer tridsiatka vinšovníkov, spevákov a tanečníkov v rozmanitých a nápaditých kostýmoch. Starosta obce Vladimír Mlynček nositeľom porubských tradícií poďakoval za živé vystúpenie a snahu udržiavať tieto pekné obyčaje. Zároveň vyjadril radosť nad tým, že fašiangové zvyky v obci stále žijú a majú dobrý predpoklad pokračovať aj vďaka mladým ľuďom, ktorí v sobotu 7. februára 2026 zažili premiéru.

-dm- foto Z. a R. Macko